

Skautič

Februar 2003
Glasilo skavtinj in skavtov ZSKSS

Uvodnik

Kar nekaj časa sem se ubadala s tem, kaj naj vam napišem v ta uvodnik. Prišla sem do zaključka, da bo najbolje, da vam povem, kar mislim. Nikoli v življenju si nisem mislila, da bom kdaj urednica. Ta odločitev je bila zame zelo težka, saj sem se zavedala, da se za njo skriva velika odgovornost. Ravno zaradi tega sem potrebovala največ časa do sedaj, da sem sprejela to delo. Verjetno se bodo pri mojem delu pojavile kakšne napake in pomanjkljivosti, za katere se vam že v naprej opravičujem in vas prosim, da me nanje spomnite, saj bo le tako lahko moje delo še bolj učinkovito.

Kot že sami vidite, je Skavtič spremenil podobo. Upam, da smo vas s tem prijetno presenetili in se vam zdi nov videz boljši. S tem smo želeli doseči, da bi mogoče tudi tisti, ki redko prebirajo Skavtiča, pokukali v njegovo notranjost. V novi številki smo vam pripravili tudi nagradno igro, ki se bo odvijala skozi vse leto. Nagrade ostajajo zaenkrat skrivnost, lahko pa rečem,

da se spleča sodelovati. Mislim, da je v Skavtiču toliko zanimivih stvari, da lahko vsak najde kakšno stvar zase. Upam, da se zavedate, da je vsak članek pomemben in da v uredništvu cenimo vaš čas, ki si ga vzamete, da ga napišete. Poleg tega se lahko iz člankov tudi kaj naučimo oz. dobimo kakšno idejo, kar je zelo dragoceno. Lahko se tudi zgodi, da za posamezno rubriko pride preveč člankov in ni možno vseh objaviti. V tem primeru boste o tem obveščeni, potrudili pa se bomo, da bomo vaš članek vključili v naslednjo številko. Že vnaprej se zahvaljujem vsem, ki boste poslali članke za naslednji Skavtič. Dobrodošle pa bodo tudi kritike, nove ideje in druge stvari, ki bodo Skavtič naredile še zanimivejši. Ostanite še naprej v "ročicah" in naj vas spremlja misel našega ustanovitelja: "Vzemite življenje kot igro in svet kot igrišče."

Darja Stele – Vsestranska sova, Komenda1

ZSKSS

Časopis skavtič izdaja
Združenje slovenskih
katoliških skavtinj in
skavtov

ZSKSS

Metelkova 1, SI-1000, Ljubljana
Tel.: 01433 21 30

Glavna urednica:
Darja Stele

Uredniški odbor: **Bogdan Magajna, Darja Stele, Polona Jarc, Filip Janžekovič, Bogdan Magajna, Maja Bertoneclj, Karolina Vrtačnik, Ester Srdarev, Monika Kovačič, Katarina Demšar, Tomaž Kurmanšek, Andrej Karlič, Simona Jeretina, Martina Volčini, Ana močnik, Damjana Kern**

Lektoriranje: **Tjaša Petkovšek, Damjana Kern, Simona Jeretina, Maja Pavšič**

Tehnični urednik:
Tomaž Kurmanšek

Tisk: **Tiskarna Povše**

Epošta: **skavtic@skavt.net**

Internet:
http://skavtic.skavt.net

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS. Veselimo se tvojega odziva - tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši.

Naklada: 3700 komadov

Fotografije na naslovnici: Casper Furman, Vzhajni menjasec, U4; Matjaz Malazic, Pozorni medved, BOKSS Štep, vas; Tomaž Kurmanšek, Navihani žrebičlet, Uir1

Kazalo

2

VOLČIČI IN VOLKULJICE

• križanka, uganke, NAGRADE,...

6

IZVIDNIKI IN VODNICE

• Biko Niko
• Osebne veščine
• Za bistre glavce
• Torta, ki ji ni bilo para...

9

VODITELJI IN VODITELJICE

• Iz seminarja...
• Moja pot
• Skavtske vrednote
• Strateški načrt
• projekt voditelja

12

ODRASLI SKAVTI

• Poroka
• O LMB
• OPRAVIČILO

17

OKOLJSKA VZGOJA

• Skavt spoštuje naravo

19

MEDNARODNI ODNOSI

• **NAGRADNI KVIZ**
• Nove izkušnje
• Pregled taborov in seminarjev

21

PREDSTAVITEV STEGA

• Kranj 1

22

ITERVJUJI IN ANKETE

• Pozdravili so se z BI-Pi

23

SKAVTSKI MEDIJI

• Znovimi zagoni v leto 2003

...

V tej številki ni duhovne misli!

KRIŽANKA

Tej kači je ime? → 1

Letni čas v katerem IKI nabira ozimnico? → 5

Kako se imenuje volčič, ko pride v džunglo? → 7

Vodja krdela je? → 3

Katera žival je HATI? → 6

DOBER → 4

KUPONČEK

Geslo, ki si ga ulovil v križanki je:

1	2	3
---	---	---

4	2	5	B	6	7	5	8
---	---	---	---	---	---	---	---

Kuponček pošlji Skavtiču!
 Če boš imel srečno šapo, boš morda izžreban in boš prejel džungelsko presenečenje. Zato napiši tudi svoj naslov!

UGANKA

Kos železa
 neugnan
 kaže sever,
 južno stran.

Sneg je zametel vhod v
 brlog.
 Ko se je mama Rakša
 vračala domov,
 je v snegu opazila

ZVEZDNI UTRINKI

Dragi volčič, draga volkuljica!

V tvojem domačem lovišču se dogaja marsikaj zanimivega. Skupaj s krdelom se igraš, pogumno loviš, spoznaš džungelsko postavo, tvoje šape se preizkušajo v ročnih spretnostih ... Zagotovo je polno veselih in takih pravih, razburljivih džungelskih dogodkov, o katerih bi rad pripovedoval tudi tvojim volčjim bratom in sestram iz celotne slovenske džungle. Se sprašuješ, kako bi lahko vsem naenkrat predstavil svoje volčje dogodivščine?!

Preprosto jih opiši ali nariši in nato svoj izdelek pošlji Skavtiču. Tvoja pošta bo tako ena izmed iskric v Zvezdnih utrinkih prihodnje številke ...

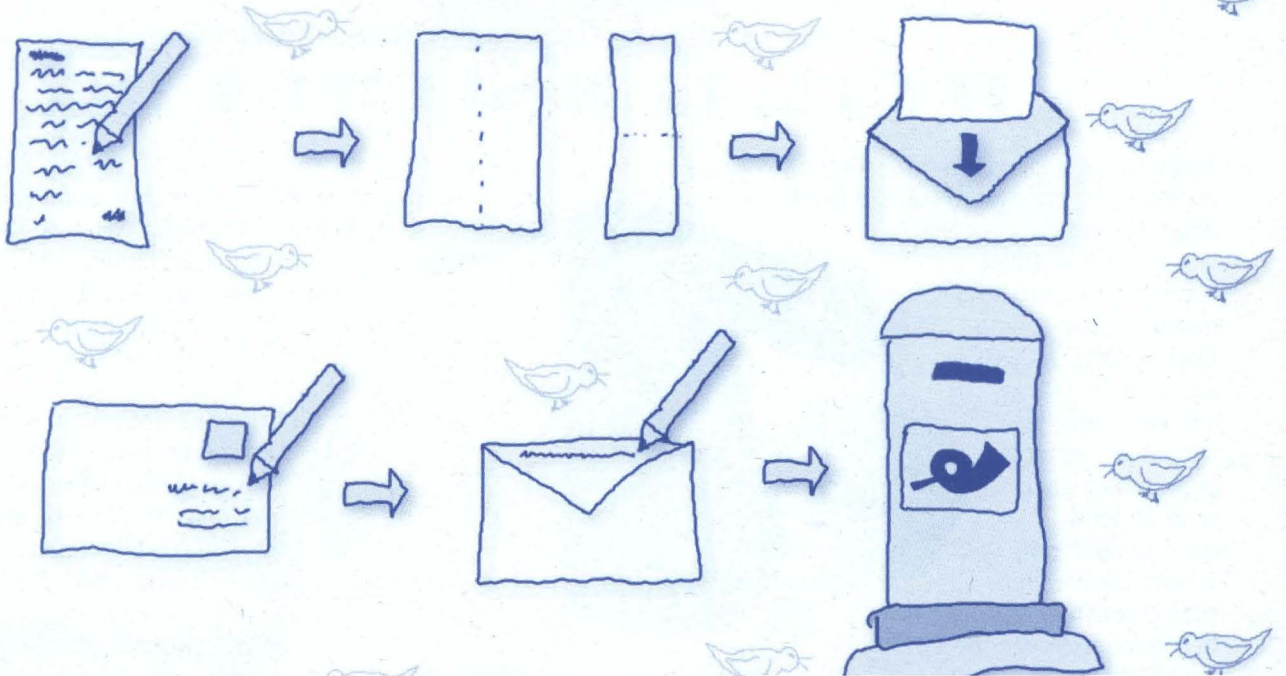
Do tedaj pa **DOBER LOV!**

V Čilovo gnezdo pa pokukaj, da boš videl, kako Čil, džungelski zbiralec novic, napiše pismo!

ČILOVO GNEZDO

Čil sporoča, kako volčič in volkuljica napišeta pismo in ga pošljeta Skavtiču – v Čilovo gnezdo!

1 Na list A4 napiše pismo. 2 Potem list zloži in ga 3 daj v kuverto. Kuverto zalepi. 4 Na sprednjo stran napiše naslov Skavtiča. 5 Na zadnjo stran napiše svoje ime, priimek, ulico, poštno številko in kraj. 6 Pismo vrzi v poštni nabiralnik.

Biko NIKO ZA BRIHTNE GLAVCE

Niko Biko je naš stari prijatelj. Vsak ga je takoj vzubil. Seveda pa ni čisto nedolžen.

Torek: Tokrat nas je prišel pogledat med katehezo. Na začetku se nas je on bolj ustrašil kot mi njega. Vendar se je hitro udomačil in se »ukidal« v kuhinjo voda Ork. V skupni kuhinji pa je polizal že pomito posodo.

Sreda: Niko se je spet poveleko potrebil v našo kuhinjo. Med kosilom pa je fantom raztrosil moko v njihovi leseni kuhinji. Zvečer je lomastil okoli tabora in nekaj deklet si ni upalo iti na WC.

Sobota: V soboto je bil naš Nikolaj zelo sramežljiv. Sploh si ni upal priti blizu šotorom. Potikal se je tako kot maček okoli vrele kaše.

Nedelja: Niko je tisti dan, tebi nič meni nič, pogumno stopil med šotore. Vsi smo bili dobre volje kot nalašč za vragolije. Zato smo

voditeljem rekli, da je Niko v njihovem šotoru. Vsi so panično stekli k šotoru in gledali vanj, a so se kmalu sprijaznili, da je bil tek zaman, da je vse skupaj le hec. Zvečer smo ga odgnali z nečloveškimi odnosi. Tako je Niko stisnil rep med noge in odhitel.

NIKO NAM JE S SVOJO BOGATO DOMIŠLJIVO POPESTRIL TABOR. NIKO, BOG TI POVRNI.

Seveda smo napisali tudi himno – ODA BIKU NIKU

Ti si moja krava,
ki daješ mi mleko,
moj biko Niko,
ki userješ se k nam.
Mene ne zanimajo tvoje
prebave,
ko podelaš vse,
vse zasmrdi ...

Ti ne veš kako smrdi,
če poserješ se ti,
v naši kuhinji ...

(po melodijo pesmi Ti si moje sonce)

Četa Grosuplje 1

Predzadnji dan zimovanja so voditelji, skrajno razočarani nad svojimi izvidniki in vodnicami, sklenili, da zaradi vsesplošnega neupoštevanja pravil in nesodelovanja pri aktivnostih vsi skupaj odidejo naravnost domov. Pri vsakem od petih vodov (3 fantovski: medvedi, sloni, črvi in 2 dekliška: kokoške, račke) so bolj ali manj slučajno odkrili ravno po en prekršek.

Vse skupaj se je začelo že pri uvodnem zboru, ko je eden od vodov iz protesta prišel na zimovanje brez zastavice voda. Eden od fantovskih vodov se niti enkrat ni pojavil pravočasno na predvidenih aktivnostih zimovanja. Kljub temu, da ima njihova vodova žival kar 4 noge, so se fantje na potepu odločili za štopanje. Še bolj so bili voditelji šokirani, ko so bili ponoči priče kajenju na WC-ju. Mera pa je bila polna, ko kljub številnim odkupninam v enem od vodov nikakor niso prenehali z grdim preklinjanjem.

Na preverbi so voditelji napisali zapisnik o tem, vendar je po nesreči v arhivu prišlo do požara, ki je dragocene zapiske delno uničil. Samo skromna dejstva je bilo moč razbrati na ožganih lističih.

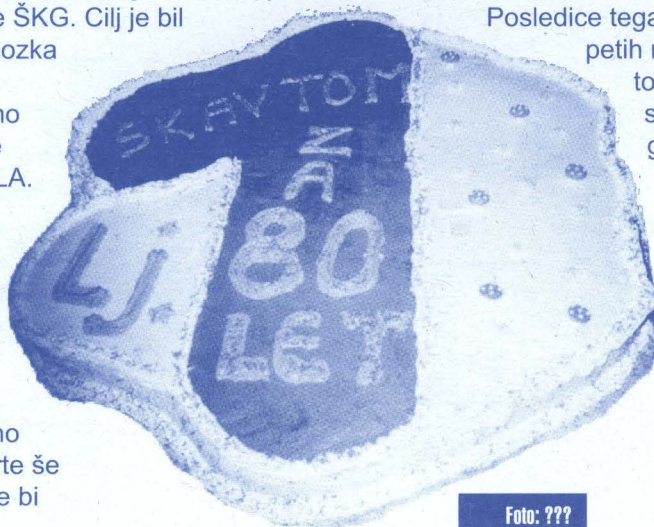
1. Račke in sloni so se s potepa vrnili čisto ožuljeni.
2. Kokoške so bile vedno najhitrejše v zboru, edino enkrat je zastavonoša pozabila zastavico v sobi. Prehiteli so jih sloni.
3. Fantje so ponoči pridno spali.
4. Grega iz voda medvedov je zagrozil bratcu iz drugega voda, da bo mamicici povedal za njegovo grdo govorjenje.

Ali znaš razvozlati, kaj so v katerem vodu storili narobe, da so bili voditelji prisiljeni ukrepati?

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

TORTA, KI NI NI BILO PARA

Torta, ki ni šla skozi vrata šestega nadstropja, je prispela v prostore ŠKG. Cilj je bil dosežen, vendar preozka vrata niso bila edina težava, na katero smo naleteli skavti iz čete OSTROOKEGA ORLA. Žaganje, pečkanje, sekanje, rezanje, miksanje, mešanje je pripravilo našo torto do tega, da je pričela rasti v nepričakovanih razsežnostih. Verjetno bi bila razsežnost torte še veliko večja, če se ne bi

kar naenkrat na vratih pojavil METOD (Lačni tjučen).

Posledice tega obiska smo hitro občutili, saj je v pičlih petih minutah izginila velika količina kreme za torto (cca. 1/2). Izgubo smo na našo veliko srečo hitro odpravili, saj je nepričakovani gost s polnim vampom odracal proti domu, mi pa smo dokupili nove zaloge kreme.

(Ta članek posvečam v spomin na tragično preminulo torto iz stega LJ 1, ki so jo neusmiljeni skavti iz vse Slovenije kruto razkosali in pokončali v izjemno kratkem času. Kraj zločina ŠKG v Ljubljani, dne 30. 11. 2003.)

Rahela Čemažar, Ljubljana 1

Foto: ???

Osebne veščine

Ker je dobro, da si izvidnik in vodnice razširjamo obzorja, poznamo v četi tudi osebne veščine. To so veščine, kjer si vsak posameznik pridobiva znanje pri določeni spretnosti. Dobro je, da nas ta veščina vsaj malo zanima, saj bomo le tako vestno izpolnjevali nalogo, ki smo si jo zadali.

1. Izbereš si veščino, ki te zanima, vendar je še ne poznaš oziroma ne znaš (npr. za kuharja se odločiš, če ne znaš peči ali kuhati).
2. Izbereš si dan, ko boš izpolnjeval veščino in tako ne boš odlašal na jutri.
3. Veščino izpolnjuješ 2-3 ure na teden (npr. kuhar-kuha, peče, zbira recepte, gleda kuharske oddaje po televiziji ...).
4. V dnevnik si zapisuješ, kaj si naredil/dosegel (npr. kuhar: spekel pecivo po novem receptu ...).
5. Lahko pokažeš drugim, kaj si do zdaj naredil; lahko koga, ki se je s tem že ukvarjal, prosiš za nasvet (npr. kuhar prinese svojemu vodu preizkusit pecivo, ki ga je spekel, vod pa mu lahko pove, kaj bi lahko še izboljšal. Seveda lahko kuhar vpraša za nasvete tudi babico ...)
6. Po treh mesecih voditeljem in četi pokažeš, kaj si se novega naučil in dosegel, zakaj si se odločil za to veščino in zakaj ti bo koristila. Lahko jim pokažeš tudi svoj dnevnik, v katerega si zapisoval vse, kar si počel pri tej spretnosti.
7. Voditelji ti dajo našitek kot znak za dobro opravljeno veščino in za trdo delo. Seveda lahko spretnost tudi podaljšaš, kar pomeni, da se boš

naslednje leto še bolj potrudil in se izpopolnil, zraven vsega boš pa še učil neizkušenega začetnika.

Upam, da boste sedaj bolje razumeli, kaj pomeni izpolnjevati osebno veščino. Želim vam tudi veliko veselja in vztrajnosti pri spretnosti, saj boste tako lahko še kdaj pomagali svojemu vodu ali četi.

Sam sem si za osebne veščine izbral: čarovništvo, seminarsko o dinosavrih, igro Kisle gobe in pohodništvo. Vse to me je zelo zanimalo, tako da sem rad izpolnjeval naloge, ki so mi bile ob tem postavljene.

Za potek izpolnjevanja veščin vam bom predstavil čarovništvo.

1. Določil sem dan v tednu, ko sem izpolnjeval nalogo (to je bila sobota). Odločil sem se, da bom izpolnjeval nalogo tri ure.
2. Prvi teden sem si izbral gradivo za trike.
3. Ponavadi sem vsak teden izbral nekaj trikov in se jih naučil, včasih pa sem vse trike ponovil in utrdil.
4. Če bi veščino podaljševal (to pomeni, da bi to isto veščino opravljal tudi že prejšnje leto, letos pa bi s to veščino nadaljeval), bi letos moral tudi nekoga drugega vpeljati v to veščino. Skupaj bi se dobivala enkrat

tedensko. Na teh srečanjih bi mu pomagal, če kaj ne bi razumel ali če ne bi znal česa izvesti.

5. Nato sem moral po 15-ih tednih pokazati, kaj sem se novega naučil.

Moram pa povedati, da me je ta veščina zelo veselila, saj me je tudi zanimalo, kako se izvede trike, ki včasih izgledajo prav skrivnostno in zanimivo.

OPRAVLJAM
VEŠČINO KUHARJA.
RECEPT JE PRISPEVALA
BABICA, PEKLA
JE SESTRA,
PREIZKUSIL BOM SAM...
POSPRAVLJA?
POSPRAVLJA PA
MAMICA.

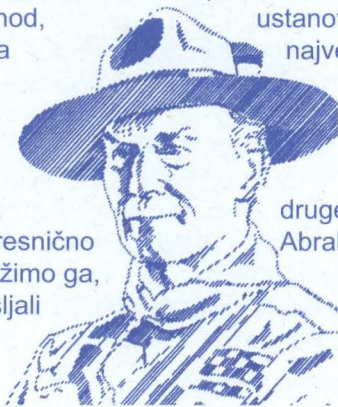
Luka Novak, Zanesljivi svizec, Vir 1

Ob dnevu spomina

22. februarja skavti po vsem svetu praznujemo dan spomina, saj se je na ta dan pred 146 leti rodil ustanovitelj našega gibanja, Robert Stephenson Smyth Baden-Powell. Bi-Pi-jev rojstni dan zavzema v skavtskem letu podobno vlogo, kot jo božič v cerkvenem – to je čas, ko se steg zbere na kakšni skupni aktivnosti, kot so izziv, kviz ali izhod, le-tej pa seveda sledi obvezno praznovanje. A vendar gre ta dan mimo večine skavtov, ne da bi se jih resnično dotaknil. Obeležimo ga, ne da bi razmišljali zakaj, veliko jih sploh ne ve, čemu praznujemo.

A tako ni samo ob dnevu spomina. Po začetnem navdušenju se v naše vrste seli nekakšna apatija, tako nasprotna Bi-Pi-jevemu pogledu na skavtsko gibanje. Akcija v naravi, ki naj bi bila naš zaščitni znak, se umika lenobnemu vzdušju prostorov, v katerih skavti prebijemo največ časa, ne da bi točno vedeli, kaj želimo. Malo je svetlih izjem, kot so Jakec, Preživi, Briga me! in še peščica izzivov, ki žal ne preraščajo svoje lokalnosti, saj je premalo rok, ki bi želele priskočiti na pomoč tistim, ki si želijo nekaj narediti, pa sami ne zmorejo. Velikokrat se tudi sam slepim z že tolikokrat uporabljeno frazo, da so sedaj pač drugačni časi, da narava ne more biti zanimivejša od navideznih podob, ki jih proizvajata sicer dolgočasni številki 0

in 1 ter da so časi dobrih izzivov, kot je bil npr. Udin Boršt, za vedno minili. Zakaj torej praznovati rojstvo nekoga, čigar življenje se nam ne zdi toliko zanimivo, da bi ga skušali posnemati? Vemo, da je bil Baden-Powell človek dejanj. Slovel je po svojih sposobnostih v izvidništvu, pisal je uspešnice in nenazadnje ustanovil eno največjih

organizacij na svetu, ki bo kmalu praznovala drugega Abrahama.

Kdaj bomo torej skavti začeli slediti njegovemu zgledu? Jaz upam,

da čimprej. Skavtstva brez skavtskega duha ni, le-ta pa se lahko odraža samo v ljubezni do narave, akcije in vsega, kar nam je zapustil naš veliki ustanovitelj. Mislim, da se moramo vsi potruditi, da se bo naše gibanje razvijalo tako, kot se je v času Bi-Pi-ja. Oprimimo se torej misli, da naj tisto, kar mislimo, da bi bilo najbolje storiti, storimo takoj in se lotimo pripravljanja izzivov in srečanj, saj ni lepšega, kot se srečati s prijatelji pod šotori! Želim vam lepo in doživeto praznovanje dneva spomina, ki naj nas spominja na velikega moža, ki nam je toliko dal!

Filip Janžekovič,
Ustvarjalni lev, Ptuj 1

Moji dan spomina - anketa

V dneh okrog dneva spomina, dneva, ko se spominjamo našega ustanovitelja, si lahko vsakdo izmed nas zastavi nekaj vprašanj, da premisli, kaj in koliko nam Lord Baden-Powell pomeni in kako dobro ga sploh poznamo. Bi ga morda lahko spoznali še bolj? Nekaj takšnih vprašanj boste našli v naslednjih vrsticah, zastavili pa smo jih tudi popotnicam in popotnikom stega Ptuj 1. V branje in premislek! ☺

Kaj ti pomeni dan spomina? Veš kateri dan je? Zakaj ravno ta dan?

Kdo je zate Lord Robert Baden-Powell?

Se ti zdi, da ga dobro poznaš? Bi ga rad bolje spoznal ali veš dovolj?

Se ti zdi zanimiva osebnost? Zakaj?

Kaj o njem in njegovem življenju ti je najbolj ostalo v spominu?

Kaj on pomeni zate kot skavta?

Si si morda zapomnil kakšno njegovo misel, idejo?

Ali morda veš kaj o njegovi ženi?

Ali praznujete dan spomina? Kako?

1. Anja – Poskočna Puma

Na dan spomina, 22. februarja, se je rodil Baden-Powell. S tem dnevom se spomnim na človeka, ki mu je uspela velika stvar: spraviti toliko mladih skupaj. Je ustanovitelj skavtske organizacije, ki se je razširila po vsem

svetu; meni pa pomeni vzor skozi vsa moja leta odraščanja. Sicer ga že poznam, vendar imam željo in namen spoznati ga še bolje. Zanimiva osebnost se mi zdi, ker je bil neverjeten človek, saj mu je uspelo narediti, kar si je zamislil – skavtsko organizacijo. Iz njegovega življenja mi je v spominu najbolj ostala bitka pri Mafekingu, od misli pa sem si najbolj zapomnila naslednje: »Pomislite, kaj bi bilo najbolje storiti in storite to takoj.« O njegovi ženi vem, da ji je bilo ime Olave in da je ustanovila dekliško vejo skavtov. Ob dnevu spomina smo imeli lani izziv in izhod.

2. Ana – Bistra Pelikanka

22. februarja je rojstni dan Bi-Pija, ki je zame velik mož. Mislim, da o njem vem že kar dovolj. Zanimiva osebnost se mi zdi predvsem zaradi svojega načina življenja, zato mi predstavlja vzor. Iz njegovega življenja mi je najbolj v spominu ostalo njegovo plezanje na drevesa, od misli pa sem si zapomnila tole: »Za skavta ni dobrega in slabega vremena, je samo slaba ali dobra oprema.« Žena Baden-Powella, Olave, je bila 30 let mlajša in je pomagala ustanoviti žensko vejo skavtstva.

3. Anja – Srčna Pelikanka

22. februar je dan B.P.-jevega rojstva. Spomnim se ustanovitelja našega gibanja in tega, kar je hotel dati skavtom – način

Moj dan spomina - anketa

Olave

življenja! Meni je vzornik in velik zgled pokončnosti. Po mojem ga dokaj dobro poznam, čeprav sem kot IV o njem vedela še veliko več. Zdi se mi zelo zanimiva osebnost, predvsem zato, ker je gledal na svet drugače in ker je živel to, o čemer je govoril, prav vsak dan svojega življenja. Od dogodkov iz njegovega življenja sem si zapomnila naslednje: kako se je skrtil na drevo, ker ga tam ni nihče iskal, kako je raziskoval Hyde Park in kako je vedno spal zunaj. Spominjam se te misli: »Živite srečno in umrite srečno.«

O Olave vem, da ga je zelo podpirala in kasneje prevzela vodstvo skavtinj. Za praznovanje dneva spomina smo včasih prirejali kvize o B.P.-ju, kdaj kakšen izziv, nekoč smo celo spekli torto njemu v čast.

4. Matjaž – Odkriti Lev

22. februarja se spomnim B.P.-ja, ker se je na tisti dan rodil. Je ustanovitelj skavtov, mislim pa, da ga ne poznam preveč dobro in bi ga rad bolje spoznal. Zelo zanimiva osebnost se mi zdi zato, ker je izkoristil svoje življenje, kolikor se je dalo. Meni predstavlja najbolj vzornega skavta. Spominjam pa se dogodka iz njegovega življenja, ko je zbral prve skavte in jih peljal v naravo taborit. Zapomnil sem si njegove besede: »Svojo nalogo sem opravil in odšel domov.« Ob dnevu spomina se zbere cel steg in pač praznujemo; enkrat smo imeli izziv in smo dobili značke z njegovo podobo.

5. Rozalija – Pojoča Puma

O dnevu spomina ne vem

prav dosti, vem pa, da je Baden Powell ustanovitelj skavtov. Ne poznam ga preveč dobro, zato si ga želim bolje spoznati. Vem, da je bil zelo navezan na naravo. O njegovi ženi vem, da je bila precej mlajša od njega in je prevzela dekleta – skavtinje.

6. Kristina – Plemenita Puma

O Baden Powellu vem, da je ustanovitelj skavtstva, drugače pa premalo. Se mi pa zdi zelo zanimiva osebnost in mi pomeni zgled. Spominjam se dogodka iz njegovega življenja - plezanja na drevo, ko so ga iskali. O njegovi ženi pa ne vem ničesar.

7. Mirjam – Sijoča Pelikanka

22. februar - na ta dan se je rodil B.P. Gre za spomin na nekoga, ki je pripomogel k temu, da so se spletla mnoga prijateljstva. B. P. je ustanovitelj skavtstva – gibanja, ki čudovito zapolnjuje čas številnim mladim po svetu še danes. Mislim, da ga ne poznam dovolj. Zanimiva osebnost se mi zdi predvsem zato, ker mu je uspelo to, za kar so si mnogi zaman prizadevali. V spominu mi je ostalo, da se je vedno skrtil na drevo. Rad je spal na balkonu, tudi ko je bilo hladneje, in nekoč so mu zmrznili brki. Pomeni mi vzornika – vsi bi morali biti »zagreti« kot je bil on. Od misli sem si zapomnila naslednje: »Vzemite življenje kot igro in svet kot igrišče.« O Olave vem, da jo je B.P. spoznal na ladji, ko je potoval po svetu in obiskoval skavte. Bila je 30 let mlajša od njega in je

kasneje prevzela skavtinje. Ko sem prišla k skavtom smo imeli zanimiv kviz in v spominu mi je ostal odgovor na vprašanje: »Kakšna je bila posebnost B.P.-ja pri risanju?« Risal je z desno roko, senčil pa z levo.

8. Nina – Iskriva Lisica

Dan spomina je zame dan, ko se spomnimo na Baden-Powella. Zame je B.P. glavni »krivec«, da skavti sploh so. Verjetno njegov načrt ni bil brez napake, ampak je nekdo, ki je začel nekaj lepega. V bistvu ga ne poznam dovolj dobro, ampak ni mi v interesu vedeti njegove biografske podatke, temveč njegova življenjska vodila. Zanimiva osebnost se mi zdi, ker je veliko videl, vedel, naredil. Za nas. Zato je pač zanimanja vreden. Iz njegovega življenja mi je najbolj ostal v spominu prvi tabor. Začetek je pač najpomembnejši. O njegovem pomenu zame pa tole: kot ustanovitelj je itak car. Ni pač vsak B.P.! Že to, da mu ni bilo vseeno za mlade, je vredno pohvale. Misel: »Sreča je rezultat dejavnega dela. A na pravi poti do sreče je tisti, ki jo deli z drugimi.« Ime B.P.-jeve žene je Olave in je bila voditeljica skavtinj. Na dan spomina se cel steg zbere na kupu in na določen način obeležimo ta dan (lani npr. z izzivom).

Filip Janžekovič -
Ustvarjalni Lev, Ptuj 1

Mica Kovačič-
Eksperimentalna Štorklja,
Idrija 1

Lady Bi-Pi, mati milijonov

Ob dnevu spomina je največ pozornosti namenjene Robertu Baden-Powellu, bolj redki pa se na ta dan spomnijo še njegove žene Olave, ki ima marsikatero zaslugo, da se je skavtska družina tako razširila po vsem svetu. In še nekaj, 22. februar ni samo rojstni dan Roberta Baden-Powella, ampak tudi rojstni dan Olave Baden-Powell! Še razlog več, da se ji tokrat malce bolj posvetimo.

Olave St. Claire Soames se je rodila, kot smo že ugotovili, 22. februarja leta 1889 blizu Chesterfielda v Veliki Britaniji. Živela je v premožnejši družini, se kar šestkrat v otroštvu preselila in ni nikoli hodila v šolo, saj jo je poučevala domača guvernanta. Olave se je s svojo sestro rada igrala z živalmi in skrbela za vrt. Od športov ji je bilo zelo pri srcu jahanje, igrala je tenis in squash, v spuščanju s kanuji po reki in veslanju si je celo priborila nagrado, na spisku njenih priljubljenih športov pa se najdejo še plavanje, drsanje, nogomet in hokej. Poleg športa se je navduševala tudi za glasbo in je igrala na dragoceno violino, imenovano Diana, ki jo je kasneje poklonila Girl Guide Association (združenje skavtinj) in je služila nadarjenim mladim violinistom.

Leta 1912 sta se z očetom odpravila na križarjenje z ladjo Arcadian, kar pa je bilo pravzaprav naključje, saj sta se prijavila šele ob odpovedi dveh drugih potnikov. Triindvajsetletna Olave se križarjenja ni nosebno veselila, dokler

Olave Olave Olave Olave

... dokler ni na ladji srečala gospoda generala Roberta Baden-Powella. Presenečena je ugotovila, da se je petinpetdesetletni gospod Baden-Powell spominja še izpred dveh let, ko se je v Londonu sprehajala s svojim psom. Dvaintrideset let razlike med njima ni bilo več pomembnih, saj sta se močno zaljubila. Sledila so mnoga pisma, na vsakem od njih pa je bila slika taščice z različnimi izrazi na obrazu. Ko je Olavin oče dovolil, se je par leta 1912 na tihem poročil, kar je pomenilo pravo senzacijo. Sto tisoč skavtov po svetu je dogodek spravil v obup, saj so menili, da to pomeni konec Bi-Pijevega skavtstva. A so se zmotili. V naslednjih letih so se zakoncema Baden-Powell rodili trije otroci, Olave pa je prevzela skrb še za otroke svoje pokojne sestre.

Še ena zanimivost: v dneh okrog božiča sta zakonca razveseljevala ljudi tako, da sta se sprehodila skozi vas in na pragovih mnogih hiš puščala darilca. Vedno sta mislila na druge in jim služila na različne načine. Verjela sta, da sreča ne izvira iz tega, kar imamo,

ampak iz tega, kar damo in kar delimo.

V začetku je Olave svojemu možu pri vodenju skavtske organizacije pomagala z urejanjem njegove obsežne pošte, pozneje je bila njegova voznica, saj ni maral voziti. Počasi je tudi sama prevzela vodenje dekliške skavtske organizacije in bila leta 1930 imenovana za World Chief Guide (vodilna skavtinja).

Na Olavino pobudo in z njeno pomočjo je bila leta 1928 ustanovljena organizacija WAGGS, da bi razširjala enotnost načel in razumevanja dekliškega skavtstva in razširjala prijateljstvo med deklicami vseh narodov. V tej organizaciji je danes tudi naše Združenje.

Leta 1938 se je skupaj z možem odpravila v Afriko, kjer sta v divji in lepi naravi oba uživala. Olave je moževa smrt v Keniji leta 1941 močno prizadela, vendar si je, tudi s pomočjo globoke vere, opomogla in nadaljevala moževo poslanstvo širjenja skavtstva po svetu. Vrnila se je v London in kljub vojni

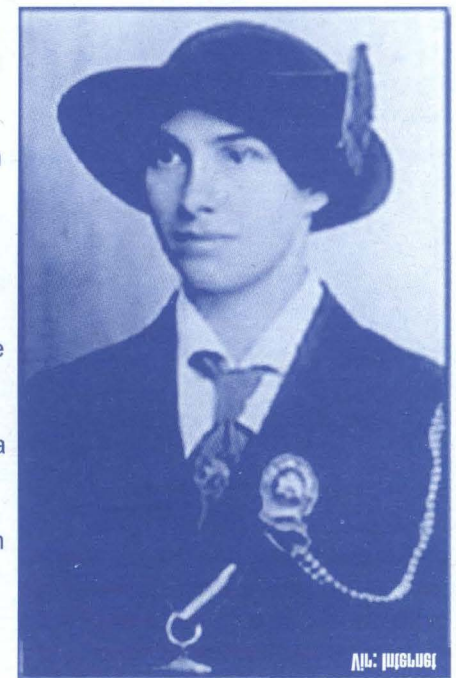
obiskovala skavtinje, sprva le v svoji državi, kasneje pa vedno širše. Od leta 1942 pa do smrti je petkrat prepotovala svet, šeststo triinpetdesetkrat je poletela z letalom in bila imenovana "najbolj napotovana ženska na svetu". Kasneje, ko sama ni več mogla potovati, je na svojem domu v Angliji sprejemala skavtinje z vsega sveta, dokler ni leta 1977 umrla in za seboj pustila milijon in pol skavtinj po vsem svetu.

Eden izmed Olavinih zaščitnih znakov je bil njen nalezljivi nasmeh, ki je okužil vse okrog nje in pričal, da gre za toplo in karizmatično osebo. Da pa je bila tudi ženska močne vere, pričajo besede iz njene avtobiografije: "Če je kakšno sporočilo, ki bi vam ga res rada posredovala, potem je to naslednje sporočilo: Verjemite v Boga. On vas varuje in vodi skozi celo življenje." Leta 1973 so jo Združeni narodi odlikovali kot žensko leta, prejela je priznanja in odlikovanja številnih držav, upodobljena je na mnogih znamkah in, kar je največ od vsega, WAGGS se širi in razvija ter posreduje naprej, kar sta Robert in Olave Baden-Powell želela posredovati mladim – ljubezen do Boga, domovine, narave in sočloveka.

Iz Olavinega zadnjega sporočila: "Imam trdno vero v vsemogočnega Boga in v življenje v svetu, ki prihaja, ko bova on (Robert B. P.) in jaz ponovno združena

in bova skupaj bdela nad vami, ki ste člani te velike družine sveta, in bova nadaljevala s skrbjo za vaš napredek in dobrobit. Zaupam, da boste v polnosti uporabljali način dela in igre, ki jih naše gibanje ponuja, vzdrževali veselje in prijateljstva, ki so nastala na srečanjih in taborih, se držali obljube in zakonov, ki ste jih vzeli za svoje, ko ste se pridružili. S tem ne boste samo telesno, duševno in duhovno napredovali, ampak boste tudi vplivali na vse okrog vas, s tem, ko boste počeli, kar je častno in prav in modro, s tem, da boste v mislih in dejanjih izžarevali prijaznost, se borili proti vsemu slabemu in pomagali narediti svet bolj vesel in boljši kraj za življenje. Zaupam, da boste pri vseh teh nalogah uspešni in naj bo Bog z vami v prihajajočih letih."

12. november 1973

Mica Kovačič,
Eksperimentalna štoklja,
Idrija 1

Nekaj drobcev iz seminarja Mladi na križiščih - o odgovornem odločanju

O odločitvi

Ta mora biti najprej temeljna. To pomeni: izbira vrednot iz izvira, kjer bom črpal moč, da bom izbrane vrednote lahko živel. Za nas je ta izvir Kristus - biti pripet nanj.

Nato pride na vrsto življenjska odločitev. To je izbira med poročenostjo, samskostjo in posvečenim načinom življenja. (To si lahko izberemo že pri 10-ih letih)

Odločitev za skavtskega voditelja, brez temeljne odločitve – da bi služil, lahko ima napačno motivacijo; da bi dobil pohvalo ali da bi se dokazal.

Brez panike

Zelo pomembna je zavest, da se nam ne more zgoditi nič tako hudega, česar ne bi zmogli prenesti in najti rešitve. To zavest morajo dojeti tudi otroci. Ko se posameznik umiri, ko začne dojemati svoj položaj tudi z drugih zornih kotov, se mu začno avtomatično porajati nove ideje in nove rešitve.

O zdravem načinu življenja

Ne glej nazaj, ne išči krivcev, ki so krivi, da si zabluzil, ampak glej naprej – kaj se še da narediti.

'Grozni' pubertetniki

Oni si želijo biti v skupini! Nerazrešene vsebine in čutenja razrešujajo tako

da ista 'neljuba' čutenja vzbudijo v nas. Zato: ne sodi kar tako, ne kaznuj kar tako, ampak ga najprej skušaj razumeti in 'začutiti'. Z vsakim 'izgredom' ti želi nekaj povedati, pa čeprav on sploh ne ve, da s tem govori o sebi.

Dve pomembni odločitvi za skavtskega voditelja

a) Če se še nisi, ti predlagam, da se v tem trenutku odločiš, da hočeš živeti. Jezus je bil rojen, a se je tudi odločil, da hoče biti v človeški koži.

b) Odloči se, da želiš biti skavtski voditelj. Vsaka odločitev nekaj stane. Zato si reci: naj stane kolikor hoče. Jezus je šel do konca. Ni stisnil repa med noge, ko so mu naložili križ.

SKVO

Ni najbolj demokratična skupina, je pa lahko najboljše občestvo. Kaj ti več pomeni?

Kako bi bilo, če bi Sveta Trojica odločala s preglasovanjem?

Kaj imajo skupnega lopovi in svetniki?

Ko se za eno stvar odločijo (za rop ali pa za veliko misijonsko akcijo), jo izpeljejo do konca. Ne cincajo! 'Vržejo se v situacijo'.

Drago Jerebic, strokovni sodelavec ZSKSS

Obrestno obrestni račun

Pred šestimi leti sem kot popotnik pričel služiti v veji volčičev in volkuljic. Moja prva naloga je bila pripraviti pesmarico, s pomočjo katere smo v krdelu prepevali.

Ob koncu leta sem se udeležil taborne šole pota. Nepozabna doživetja, nekatera prijateljstva trajajo še vedno, so zelo lepa in so bila tudi zelo plodna.

Eden prvih plodov teh prijateljstev je bila Krdeljada, srečanje volčičev in volkuljic petih stegov, ki smo ga priredili na Krumperku pri Domžalah. Kakšna zagnanost! Živeli smo za ta projekt! To je bilo tudi leto, ko sem moral svoje služenje v krdelu zaradi kadrovskega potreba vzeti že zelo resno, ob tem pa me je mikala tudi veja PP. Trenutki priprave na odhod in dan odhoda so bili čudoviti. Med drugim je cel klan poskakal z nekaj manj kot 10-metrskega mosta na Soči.

Biti voditelj v klanu je bilo večkrat tako naporno, da sem v pogovorih z Gospodom večkrat moral priznati: »OK, predam se. Ti naredi naprej.«

Prišlo pa je tudi povabilo za vodenje taborne šole Pota. Prvega SVODa se bom vedno spominjal kot norega tima. Po koncu TŠ smo na lastno pest obiskali dve tretjini vseh udeležencev po celi Sloveniji – kar tako, za presenečenje!

Vabilo v trop veje PP mi je bilo v čast. Spnevali smo

odgovornosti so bile vse večje, rojevale so se ideje. Vmes je padla še kakšna taborna šola, najsi v vlogi udeleženca ali voditelja – vse so bile čudovite.

Rodila se je ideja o slovenskem srečanju popotnikov in popotnic. Priprave so trajale dobro leto in pol, ime Briga me je nastalo šele po kakšnem letu. Na začetku nismo niti slutili, da bo ta ideja za seboj potegnila še na desetine lokalnih projektov, vseslovenske športne turnirje, umetniške natečaje, popotniški CD in začetek intenzivnega dela z mediji v Združenju.

Danilovo slovo je bilo za vejo PP boleče, a začeli smo znova, čeprav nekoliko manj uspešno. Letos pa se imamo v tropu ponovno super! Služiti veji je poseben izziv. Prazna mesta v poverjeništvu za program in usposabljanje voditeljev pa prav tako. Čutil sem se nagovorjenega in rekel: »Zdaj ali nikoli.« Sodelovati v izvršnem odboru kot poverjenik za program ni na prvi pogled nič posebnega. Toda dan za dnem spoznavam nove reči, ki me učijo in preizkušajo.

Ja, pot. Vsak od nas ima podobno. Na začetku pesmarica za krdelo, zdaj pomoč pri izdelavi strateškega načrta ZSKSS za nekaj naslednjih let. Na začetku poti nisem niti pomislil, da bi me Gospod lahko porabil za take reči. A za vas da žurite, sem pa

Obrestno obrestni račun

tako hvaležen ...

Koliko prijateljev sem spoznal na tej poti! Kaj vse sem se naučil! Kakšno čudovito punco sem spoznal! Kolikokrat sem imel priložnost videti Gospodova dela! Koliko je bilo smeha! In zaradi skavtov sem dobil celo službo, ki mi je zelo všeč! Bilo pa je tudi veliko razočaranj – zelo veliko! Večkrat sem nameraval vse skupaj pustiti.

Tudi delnice na borzi padajo in rastejo, toda večini se na dolgi rok vrednost dvigne. Dobički so različni, od kakšnega odstotka pa do nekaj deset odstotkov na leto. Svoječas sem se spraševal, kam vložiti prihranke, da se bodo najbolje oplemenitili. Dokaj varne naložbe prinašajo od 1 do 10 odstotkov na leto. Vendar pri boljših je tveganje večje.

Ugotovil pa sem, da obstaja delnica, ki prinaša še veliko večje odstotke. In ta delnica je pot voditelja. Dejansko – ne govorim o simbolih. Dobički v kvaliteti življenja, novo pridobljenih veščinah, poznanstvih, pogledu na svet so glomazni! Zaenkrat imam tisto nekaj denarja vezano na banki, morda bom kdaj začel z vzajemnimi skladi. Pustil sem tistih nekaj odstotkov in se raje oprijel te delnice. Proti dobičkom na banki so voditelji veliko večji! Če se malo pošalim – še dobro, da se z voditelji ne strinja veliko ljudi, saj bi bil ob večji ponudbi voditeljev tudi dobiček manjši! In povrh vsega je taka delnica

še popolnoma varna – če jo zavaruješ z Božjo voljo.

Ja, skavtsko voditeljstvo ti lahko pomaga celo pri službi. In ko sem na delovnem mestu nasledil Marjeto Cevc, eno od skavtskih voditeljskih legend, ki se je odločila stopiti k uršulinkam, me je na vratih pisarne čakal napis:

»Naša pot ne vodi po mehki travi.

To je gorska steza, polna napora in zaprek.

Toda vodi naprej, navzgor, proti soncu!«

Kot poverjenik za program se želim zavzemati predvsem za:

- prenos dobrih praks iz lokalne tudi na širšo raven;
- sodelovanje z drugimi organizacijami in s tem nastavljanje priložnosti voditeljem;
- ponosno zastopanje ZSKSS v javnosti;
- stike z voditelji in voditeljicami ter skupno iskanje konkretnih odgovorov;
- tesno sodelovanje s poverjeništvom za usposabljanje voditeljev;
- rednejšo uporabo skavtskega kroja, tako med mladimi kot med vodilnimi v ZSKSS.

Matej Cepin, Plemeniti čuk, Ljubljana 4

Skavtske vrednote

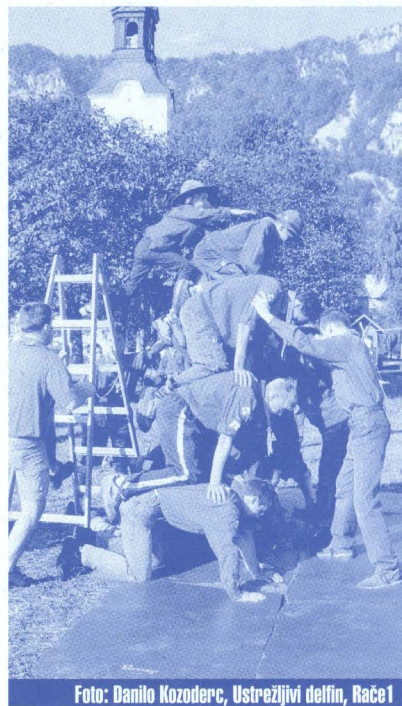

Foto: Danilo Kozoderc, Ustrežljivi delfin, Rače I

skupina združila v devet sklopov.

Zakaj so vrednote uporabne?

Preko vrednot smo definirali fanta in dekle odhoda. Definirali smo, za kaj se kot organizacija zavzemamo, k čemu vzgajamo.

Zakaj še vrednote; ali skavtski zakoni in obljuba niso dovolj?

Na to vprašanje je dokaj težko ugotoviti. Pravzaprav smo vrednote črpali iz zakonov in obljube. Podvajanje morda

Na tem končku našega časopisa bomo v vsaki številki opisali po eno skavtsko vrednoto. Zakaj? Vrednote so kot nekakšen kašipot našega dela. Po njih usmerjamo skavtstvo oz. naše delovanje. Osebi, ki jih zglede živi, pravimo FIDO – fant ali dekle odhoda. Preden se v naslednji številki lotimo prve vrednote, pa še nekaj zgodovinsko-tehničnih pojasnil.

Kje so skavtske vrednote zapisane?

V priročniku Dvigni peruti na straneh 42 do 53.

Kdo si jih je izmislil?

V pripravi na potovalni tabor SKVOjev Vihar upanja smo si jih iz zakonov in obljube izvlekli vsi voditelji po SKVOjih, nato pa jih je posebna pripravljalna

res vnaša nekakšno zmedo. Toda vrednote imajo pred zakoni in obljubo kar nekaj prednosti:

- So bolj pregledno zapisane.
- So bolj »naše«, ob njih je izraženo, kar ob zakonih in obljubi res čutimo slovenski skavti in skavtinje.
- Ob njih lažje načrtujemo. Za vsako vrednoto je v priročniku približno zapisano, do katere stopnje naj jo osvoji volčič, do katere izvidnik in do katere popotnik.

Za konec bi z vami rad delil še prijetno izkušnjo iz domačega stega. Vsi vemo, da je kvalitetno analizo stanja za stegov triletni načrt kar težko narediti. Pri nas smo se te naloge lotili prav s pomočjo vrednot. Za vsako od devetih smo

sestavili pet vprašanj za VV, pet za IV in pet za PP. Takih, da so skavti obkrožali številke od 1 do 5, koliko se jim zdi ta vrednota priljubljena ali pomembna. Iz rezultatov smo razbrali, katere vrednote v našem stegu najbolj primanjkuje. Razvili smo jo v nekakšen

namen, s tabelami v priložniku pa smo si pomagali, da smo prišli do zastavljenih ciljev. Tako je bil večji in težji del načrtovalne zanke opravljen.

Matej Cepin, Plemeniti čuk, Ljubljana 4

Projekt voditelja

Vsak kandidat za skavtskega voditelja mora napraviti projekt voditelja. Ti projekti so usmerjeni tako, da izboljšujejo kvaliteto dela v ZSKSS in s tem prispevajo k razvoju skavtstva v Sloveniji. Ta usmeritev nas tudi opominja na to, da smo za Združenje odgovorni vsi. Natančen potek projekta najdete v »Dvigni peruti« str. 134. Izpostavimo pa tri ključne značilnosti projekta:

- projekt mora biti načrtovan;
 - njegova uporabnost presega raven lastnega stega;
 - projekt presega tisto, kar je v sedanji praksi ZSKSS že utečeno.
- Primerno temo si ob pomoči sopotnika lahko izbere kandidat sam. Predlagamo pa nekaj projektov, ki so trenutno v ZSKSS aktualni in potrebni izvedbe:

- orodje za izdelavo letnega načrta stega;
- e-podpora voditeljem;
- strategija odnosov z javnostmi v ZSKSS;
- notranja komunikacija v ZSKSS;
- celostna grafična podoba ZSKSS;
- promocijska darila ZSKSS;

- interni marketing v ZSKSS;
- prevod knjige Scouting for Boys;
- seznam skavtske literature in ureditev enotnega sloga literature;
- nabor znanj, veščin in kompetenc DA;
- pravna ureditev ZSKSS (kako načrtovati spremembo statuta, potrebni pravilniki, ...);
- pridobivanje in gospodarjenje s financami v stegu;
- vzgoja za voditeljstvo v ZSKSS;
- enoletni voditeljski tečaji za neskavte;
- pomen in izzivi regij (lahko konkreten primer analize stanja in iskanja poti za dobro delovanje katere konkretne regije);
- analiza posameznih usposabljanj v ZSKSS (TŠ, seminarji, državna srečanja; lahko posamezno ali kot celota) in iskanje možnosti, ki bodo odgovarjale na dejanske potrebe.

Izbrani projekt prijavite na io@skavt.net ali ZSKSS, Metelkova 1 s pripisom »Projekt skavtskega voditelja«.

IO ZSKSS

Strateški načrt ZSKSS

Ko neka organizacija postaja zrela in so se njene strukture že utrdile, ni za njeno dobro delovanje dovolj le navdušenje. Potrebujemo celostno analizo delovanja organizacije, ki preko vrednot, poslanstva in vizije pomaga izluščiti izzive ter konkretne cilje, ki gradijo kvalitetno organizacijo.

Temu procesu pravimo strateško načrtovanje. V ZSKSS smo sam proces načrtovanja zaključili, sedaj prihajamo v obdobje izvajanja. Na kratko si poglejmo osnovne elemente strateškega načrta našega Združenja.

Poslanstvo ZSKSS:

«Osnovni namen - poslanstvo ZSKSS je prispevati k polnemu telesnemu, duševnemu, duhovnemu in družbenemu razvoju mladih ljudi, da bodo lahko postali trdne osebnosti, odgovorni državljani ter člani krajevnih, nacionalnih in mednarodnih skupnosti.»

Poslanstvo izhaja iz statuta in predstavlja osnovni namen obstoja ZSKSS, ki je vzgoja otrok in mladih.

Vrednote ZSKSS

Vera in pripadnost Cerkvi Optimizem in veselje do življenja Čut za drugega, prijateljstvo in ljubezen Telesno duševno in duhovno zdravje ter samospoštovanje

Svoboda, odgovornost in kritično mišljenje
Ustvarjalnost in pobudnišvo
Spoštljiv odnos do narave
Čut do domovine in odnos do družbe
Povezanost s svetom

Vrednote izhajajo iz obljube in zakonov. Za te vrednote v ZSKSS vzgajamo in jih poskušamo živeti.

Vizija ZSKSS

«ZSKSS kot najvplivnejša¹ mladinska vzgojna organizacija v Sloveniji soustvarja slovensko državo in Cerkev kot čvrsti opori mladim ljudem. S svojimi prepoznavno kvalitetnimi² voditelji usposobi mlade za graditev svetovnega državljanstva³ in jih na trdnih temeljih skavtskih vrednot⁴ pripravi za življenje v družbi globalizacije.»

Vizija govori o tem, kar želimo doseči v nekaj letih. Pisana je sicer v sedanjiku, a govori tudi in predvsem o prihodnjiku. Oblikovana je izzivalno, tako da nas bo njena izzivalnost vlekla naprej. Za trenutek ob njej pomislimo, da tega ni mogoče doseči, a upamo in verjamemo, da gremo proti temu. Namenjena je ZSKSS kot organizaciji, njenemu vodstvu, vsem strukturam (vodstvom vej, regijam, stegom, posameznim voditeljem), da bi v njeni luči zastavljali naloge in preverjali delo posameznih struktur in seveda da bi nas kot izziv

Strateški načrt ZSKSS

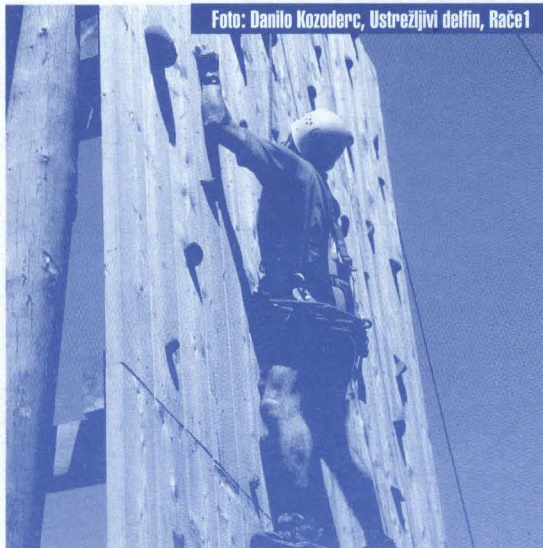

Foto: Danilo Kozoderc, Ustrežljivi delfin, Rače 1

vizija vlekla naprej, da bi kar najbolje izvajali naše poslanstvo. In če bi imeli le to napisano vizijo, bi jo lahko kar hitro prekrstili v iluzijo. Viziji pa sledijo strateški izzivi s konkretnimi nalogami in cilji, ki so izbrani tako, da njihovo uresničevanje vodi k viziji.

Strateški izzivi; cilji in dejavnosti

Skozi analizo so se pokazali štirje strateški izzivi, ki jih spremljajo konkretni cilji in dejavnosti. Nekaj jih je navedeno, podrobno pa jih lahko vidite na spletni strani <http://vizija.skavt.net>. Vsaka dejavnost oz. cilj je časovno opredeljena in je zanjo nekdo odgovoren.

1. Notranja motivacija voditeljev za njihovo odgovorno delovanje
 - Izdelava strategije kako vzgajati za voditeljstvo na podlagi lika voditelja
 - Izdelati bazo voditeljev
 - Svetovalnica za voditelje
 - Usposobimo DA za delo v ZSKSS
2. Združenje bo krepilo

svojo identiteto in ohranjalo odprtost ter se dejavno vključevalo v družbo doma in v svetu

- Izdelava smernic za delo z ne- in drugače verujočimi v ZSKSS

- Vzpostavimo boljšo podobo skavtov v javnosti
- Sodelujemo s čim več organizacijami, ki pokrivajo področja s katerimi s ukvarjamo
- Vsaj 3 svoje dejavnosti na državni ravni odpremo za neskavte
- Načrtno ukvarjanje z mladinsko politiko
- Vstop v WOSM
- Strategija celostne podobe ZSKSS

3. V Združenju bomo živeli in celostno vzgajali za vrednote ZSKSS (to pa moramo prilagoditi izzivom časa in željam mladih)
 - Kontinuirano dopolnjevanje priročnika Dvigni peruti
 - Voditelje naučimo uporabljati priročnik Dvigni peruti
 - Analiza stanja v ZSKSS na temelju vrednot
 - Izdelava pripomočka za letno načrtovanje stega
4. Struktura ZSKSS omogoča kvalitetno podporo stegom pri njihovem delu
 - Med voditelji promoviramo pomen postopnost nastajanja skavtske

- skupine za kvalitetni razvoj
- Izdelava strategije pridobivanja voditeljev
- Ugotoviti in/ali zgraditi identiteto regij
- Analiza dokumentov ZSKSS in izdelava ter spremembe teh dokumentov
- Načrtno seznanjanje z dokumenti ZSKSS
- Razvijanje sistema usposabljanja in priprave ljudi za vodilna mesta v ZSKSS
- Urediti dostopnost in preglednost skavtske literature
- Izdelava navodil za stega za pridobivanje in gospodarjenje s financami
- Pridobimo nove prostore za sedež ZSKSS

Nekatere od teh ciljev že dosegamo, nekatere od teh dejavnosti že tečejo, večino pa bo potrebno šele zagnati. Vsak od nas je na svoj način vključen v ta načrt. Nekateri izmed vas bodo še bolj konkretno naprošeni za pomoč pri kateri od dejavnosti. Čeprav je za izvajanje odgovoren IO, bomo lahko dobro delali le vsi skupaj. Pogled je segel daleč in še dlje, a sedaj se iz zahtevnega načrtovanja vračamo na morda manj zanimivo, a prav tako potrebno hojo z malimi koraki po začrtani poti.

Vabilo na čaj z načelnico in načelnikom

Če te zanima kaj več o strateškem načrtu, če bi rad malo spoznal delo načelnikstva ali pa le načelnico in načelnika, če

bi rad kaj izvedel o ZSKSS ali dal kakšen predlog in tudi, če bi le želel v družbi popiti čaj, si vabljena v četrtek 13. marca ob 17h na Metelkovo 1.

Izziv strateškega načrta:

Ko gledamo daleč, vidimo v poletju 2005 tabor vseh skavtskih voditeljev in voditeljic. A si tudi ti za novi »vihar« med voditelji?

(Razlaga)

¹ Pomeni kvaliteto in prepoznavnost tako na področju programa kot tudi pri oblikovanju mladinske politike, ki nam omogoča, da s svojimi stališči in predlogi gremo preko meja ZSKSS.

² Predstavlja delo na voditeljih, ki so temelj našega delovanja. To njihovo kvaliteto pa želimo predstaviti tudi navzven, tako da jim bo to referenca pri iskanju zaposlitve.

³ Svetovno državljanstvo pomeni sposobnost vključevanja in sodelovanja v najrazličnejših integracijah (lokalna raven, država, Svet Evrope in EU, svet) in predpostavlja tudi trdne lastne korenine.

⁴ Utrujemo svoje temelje in delamo prepoznavne stvari, ki so sicer srčika skavtstva, a morda rahlo pozabljene. Torej ne oblikuje nas globalizacija, ampak mi na temelju vrednot ustvarjamo današnjo družbo

Danilo Kozoderc,
Ustrežljivi delfin, Rače 1,
načelnik ZSKSS

Peš v Jeruzalem

I. del

Mednarodno sodelovanje je danes prisotno, uporabno in tudi nujno skoraj na vseh področjih. V skavtsvu očitno še posebej. Odrasli skavti ob ustanovitvi mednarodnega sodelovanja nismo postavili ravno na najvišja mesta naše prioritete lestvice, a smo se, zaradi zgoraj navedenega, kljub temu kmalu znašli globoko v mednarodnih vodah.

Najpomembnejša izmed naših mednarodnih povezav je odrasloskavtska regija Alpe-Jadran, ki smo jo v začetku leta 2002 ustanovili slovenski odrasli skavti skupaj z odraslimi skavti iz sosednjih regij: Furlanija Julijska krajina, Veneto, Emilia Romana, Trento Alto Adige ter avstrijske Štajerske in Koroške. Imeli smo že skupen tabor, skupen sprejem luči miru iz Betlehema na sv. Višarjah ter precej delovnih sestankov in obiskov.

Z italijanskimi odraslimi skavti pa smo se povezali tudi pri manj uradnih zadevah, kot je bila npr. organizacija poti štirim francoskim romarjem v Jeruzalem. Na te romarje so bolj po naključju kot kako drugače naleteli odrasli skavti iz Benetk. Navdušeni nad njihovim projektom spoznavanja ljudi in kultur ob poti in širjenjem miru in razumevanja med njimi so hoteli tudi sami prispevati majhen delček k temu. Iz Benetk je prišla informacija o teh popotnikih in prošnja za gostoljubje zanje tudi k slovenskim odraslim skavtom, natančneje k odraslim skavtom v Ilirsko Bistrico, saj smo bili tamkajšnji skavti najbližje njihovi najkrajši poti iz Italije na Hrvaško.

Poleg peš hoje, v času ko skoraj ne hodimo peš niti več na kratke razdalje, je značilnost njihovega romanja, da hodijo po svetu brez denarja, samo s popotnim vozičkom in prosijo domačine za gostoljubnost. Tako namreč velevajo pravila francosko-italijanske organizacije Route de Jerusalem (Pot v Jeruzalem), ki si je izposodila idejo srednjeveških romarjev. Prvi ohranjen dnevnik tako imenovanega Bordojskega romarja je celo iz leta 333. To tradicijo hočejo člani omenjene organizacije obuditi v našem času. Na podobno pot se odpravi povprečno vsaki dve leti kakšna skupina ali posameznik.

Romarji so v Slovenijo prišli zadnji petek v letu 2002 čez mejni prehod Krvavi potok. Prvo noč so prespali v bližnjem domu duhovnih vaj v Klanecu pri Kozini. V soboto so nadaljevali pot čez Brkine do Dobropolje pri Ilirski Bistrici, kjer so prespali drugo in zadnjo noč v Sloveniji. Veseli so tudi vsakega spremstva, zato sem se jim v nedeljo pri peš hoji proti sosednji Hrvaški pridružila tudi sama. Vtisi so odlični, na razpolago je ogromno časa za opazovanje okolice, pogovore s sopotniki, tišine za premišljevanje in radovednih domačinov, ki se zelo čudijo.

V Kvarnerskem zalivu sem romarje zapustila in jim zaželela veliko sreče na nadaljnji štiritisočkilometrski poti skozi Hrvaško, Črno goro, Albanijo, Grčijo, Turčijo, Sirijo, Libanon in Izrael. Pot se nadaljuje in mi ju bomo spremljali še naprej.

Katja Rutar, Leteča Lastovka, Odrasli skavti Ilirska Bistrica

BOKS Poroka

Na čudovito sončno (predzadnjo) avgustovsko nedeljo sta si v ilirskobistriški cerkvi sv. Petra večno zvestobo obljubila dolgoletna bistriška Akela Erika Iskra in njen dragi Renato Tomažič.

Skavti vseh starosti, ki smo ju tudi tisto soboto obkrožali, jima želimo srečno skupno pot in da bi jima dobljena nahrbtnika služila tudi na mnogih skavtskih aktivnostih!!!

Katja Rutar, Leteča lastovka, BOKSS Ilirska Bistrica

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA TUDI V SLOVENSKEM PARLAMENTU ...

Pred nekaj dnevi smo odnesli Luč miru iz Betlehema – tako kot vsako leto – tudi k našim skupnim sosedom sredi Ljubljane, v parlament.

Kakih deset se nas je zbralo: Ana, glavna nosilka, s sveže spletenimi svetlimi kitkami, žarečimi očmi in jamicami na nasmejanih ličkih, nekaj mladih in manj mladih skavtov, nekaj tabornikov, pa še dva ali trije predstavniki mladinskega gibanja. Zanimiva ekipa z dvema zastavama, skavtsko

in taborniško, z dvema lučkama, skavtsko in taborniško, vendar z eno in isto željo, idejo in namenom: prinesiti Luč miru iz Betlehema v parlament, jo predati gospodu Pahorju, mu izročiti voščila miru za vse poslance za adventne, božične in novoletne dni ter za vse dni prihodnjega leta. Po obvezni kontroli na vrhu stopnišča smo odložili naše bunde in nahrbtnike v garderobo, si še zadnjič popravili rutke, zatlačili srajce za pas, zapeli zgornji gumb na srajcah,

razvili obe zastavi in za prijazno hosteso odšli v predverje, v veliko avlo. Prvi vtis: krasna smreka v kotu, bogato okrašena, pod njo pa ... hlevček. Bilo nam je toplo pri srcu in prva zadrega je v hipu minila. Potem pa program po protokolu: Ana je izročila Luč miru, ki je dobila svoj prostor poleg hlevčka. Ja, nikjer drugje ji ne bi bilo tako lepo!

Potem pa naša pesem o lučki pa en govor pa drugi govor pa izmenjava voščil za praznike pa še ena

naša skavtska pesem pa ogled okrogle dvorane pa slikanje pa rokovanje pa ... pa smo se poslovili. Ko smo odhajali, so nam v ušesih še vedno odzvanjale uvodne besede iz govora našega gostitelja: TISTIM, KI PRIHAJAJO S POSLANICO MIRU IN Z DOBRIMI ŽELJAMI ZA MIR MED LJUDMI, SO NAŠA VRATA VEDNO NA STEŽAJ ODPRTA ...

**Ester Srdarev, BOKSS
Ljubljana Fužine**

Božično romanje k Mariji Snežni

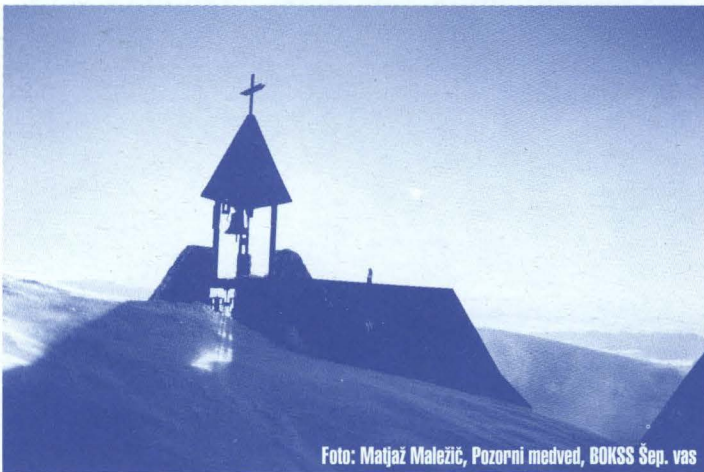

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Šep. vas

Pri letošnjem projektu Luč miru iz Betlehema (LMB) sem sodeloval kot predstavnik odraslih skavtov najprej v tropu za pripravo in kasneje v nekaterih delegacijah. Nepozabno je bilo srečanje v cerkvi sv. Antona Padovanskega na Dunaju ob sprejemu plamena. Sledil je prisrčen sprejem v mariborski stolnici in program na mestnem trgu ter prenočevanje v Bi-Pi skavtskem "hotelu" pri

Klavdijinih starših v Pesnici. V naslednjih dneh je sledil sprejem LMB v Ljubljani in nekateri uradni sprejemi. Poseben čar je imelo srečanje odraslih skavtov regije Alpe - Adria pod sv. Višarji. Kot ljubitelju gora pa se mi je letos uresničila želja, da sem se lahko udeležil odprave na Triglav. Kar velika skupina skoraj 40 skavtov, nekaj tabornikov in prijateljev gora se nas je v nedeljo, 22. decembra, zbrala v Krmu. Po uvodni

molitvi smo se odpravili na pot. S seboj smo nosili štiri LMB. Do Zgornje Krme je vse potekalo brez zapletov. Snega ni bilo veliko, pot je bila lepo uhojena, vreme lepo. Občudovali smo s soncem ožarjene vršace in čas je kar hitro mineval. Nekajkrat smo uspešno reševali plamen, ki so nam ga poskušali ugasniti posamezni sunki vetra, dokler nam pod Kalvarijo ob nenadnem močnem sunku vetra niso ugasnile vse štiri svečke naenkrat. Najprej panika, če katera še gori, nato žalostna ugotovitev, da smo ostali brez plamena. Žal se proti naravi včasih težko boriš. Potem se je nekdo oglasil: "Odslej nosimo plamen naprej v naših srcih, tega nam ne bo nič ugasnilo!" Nekako potolaženi smo se spopadli še z zadnjo strmino in kmalu prispeli na Kredarico. Uživali smo v prekrasnih razgledih

in se ozirali na snežno bel Triglav. "Ali bo jutri dovolj dobro vreme, da se bodo najbolj izurjeni lahko odpravili na vrh?" se sprašujemo. Napoved žal ni ravno najboljša. Ko smo se namestili po sobah, je prišel z zamudo še brat Matej in kar v jedilnici smo pripravili prijetno skavtsko mašo. Jutro postreže z jasnim nebom in na trenutke zelo močnim vetrom, zato se za vzpon odloči le pet članov odprave. Ostali v glavnem spremljamo njihov odhod in se oziramo proti vzhodu, kjer se začne porajati čudovit sončni vzhod. Končno pričakamo tisti skrivnostni neopisljivi trenutek, ko se pokažejo prvi sončni žarki izza nizkih oblakov na vzhodu. Srce zaigra, duša zavriska! Že zaradi teh trenutkov se je spleščalo priti sem gor. Tisti, ki smo imeli fotografske aparate, kar nismo mogli

nehati pritiskati na sprožilec. Še ta detalj, še tisti s soncem ožarjeni vrh pa zopet čudovit pogled na kapelico. "Hvala ti, Gospod, za tako čudovit prihod luči dneva!" se mi utrne tiha misel zahvale. Nekoliko pozneje odkopljemo vhod v kapelo in skozi lino zlezemo v notranjost. "Končno sem le tukaj, končno pri Mariji Snežni!" Med mašo prepevamo pesmi, ki jih je izbrala Ana, ki ravno na ta dan praznuje 18. rojstni dan. Po končani maši še spremljamo zadnji del sestopa s Triglava. Ko pridejo do koč, jim vsi čestitamo za težek

in uspešen vzpon. Počasi spakiramo nahrbtnike, se poslovimo od meteorologov in po skupnem slikanju pred koč odidemo v dolino. Med potjo se še nekajkrat ustavim in občudujem zimski raj pod Triglavom. Zahvalim se Bogu za vse lepe trenutke, nove prijatelje in doživetja teh dveh dni ter Mariji za varstvo in si obljubim, da bom še prišel tja gor.

Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Štepanja vas

LUČ MIRU JE ZASVETILA TUDI V ZAVODU SOČA

Prazniki so že mimo. Nov delovni teden je pred nami. Umirili smo se in pogumno stopili v novo leto. Ugasnilo je že veliko luči. Blišč mesta ni več tako zelo bleščav, kot je bil v decembrskih in novoletnih dneh. Prebrali smo voščilnice in lepe želje ter naredili trden sklep, da bo v tem letu vse boljše in lepše.

Nekatere drobne lučke pa morda še gorijo. Med njimi je prav gotovo tudi Luč miru iz Betlehema, ki smo jo fužinski odrasli skavti odnesli v ZAVOD ZA REHABILITACIJO INVALIDOV "SOČA".

Ideja je bila Jožetova in Božina in z največjim veseljem smo jo sprejeli tudi ostali ter se tako drugi dan po božiču zbrali pred vrati zavoda. Vsi – z lučko, seveda.

Odšli smo v četrto nadstropje, kjer so si invalidi uredili zelo prijeten začasni bogoslužni prostor.

Pozdravila nas je prijazna sestra Marta, kaplan iz cerkve Sv. Križa na Žalah in nekaj mladih iz Žal, ki so prišli, da bi sveti maši dali svoj glasbeni prispevek. Pripeljalo se je še nekaj obiskovalcev na vozičkih in začeli smo. Klop je prebral poslanico letošnje Luči miru iz Betlehema in postavil lučko

pomagali in doživeli eno zares lepo mašo.

Sodelovali smo pri maši in naše prošnje so se zlele v prošnje o zdravju, miru, sreči in o tem, da bi se uresničila njihova velika želja po pravem bogoslužnem prostoru nekje v pritličju stavbe.

Izmenjali smo si pozdrave miru in na koncu doživeli še eno veliko presenečenje: od sestre Marte smo dobili vsak svojo čokolado z jaslicami.

Odhajali smo z občutkom, da smo naredili zares dobro delo in da smo plamen upanja, miru in sreče odnesli tja, kjer ga zelo potrebujejo – v zavod, kjer invalidi dobivajo novo upanje za pot v novo življenje. Vse praznike so nas spremljale tudi iskrene besede drobne ženičke na vozičku: "Tako lepe svete maše pa še nisem doživela. Do konca življenja se bom spominjala nanjo."

Sklenili smo, da pridemo k njihovi maši še kdaj in jim prinesemo ... ja, morda droben žarek upanja. Lučko v prihodnjih božičnih dneh pa prav gotovo!

Odrasli skavti iz Fužin

Luč miru iz Betlehema

(2002 - dar sosedu)

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Šep. vas

Že droben plamenček prežene nam strah in samoto teme, a Lučka miru 'z Betlehema ogreje prijatelja roko, nemirno srce.

Sprejmimo to drobno zdaj lučko in ponesimo jo k sebi domov, da dom nam napolni s svetlobo spokoj nam prinese Njegov.

Da plamen še bolj bo zasvetil, nesimo k sosedu jo zdaj, ob tem mu podajmo desnico, prijatelja prava postaniva zdaj.

Spodbuda naj bo ti ta plamen, da najdeš še k tistemu pot, ki morda si mu kaj zameril, odpusti, sprejmi ga v prijateljev krog.

Ko nosil boš plamen te Lučke, prinašal poslanstvo miru, neznancu nakloni pozornost, pripravi veselje zdaj mu.

Na koncu ozri se še vase, če morda kaj ni bilo prav, se spravi še s svojim Gospodom, ga radostno čakaj sedaj.

Gori naj ta plamen skrivnostni, na oknih na sveti večer, sporoča vsemu naj svetu, Gospod nam prinesel je mir.

Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Štepanja vas

NA TROMEJI POD SVETIMI VIŠARJAMI

Naj drobna lučka zagori tudi v naših srcih
naj nikoli, nikoli ne ugasne

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Šep. vas

Ideja se je porodila v nekem sončnem sobotnem septemberskem popoldnevu na našem srečanju v Trstu, ko so se začele pripravice za letošnji projekt Luči miru iz Betlehema. Ideja, da bi Luč miru iz Betlehema odrasli skavti vseh treh narodnosti iz regije Alpe Jadran ponesli na Svete Višarje, tam tri plamene združili v en plamen, imeli skupaj trojezično sveto mašo in se po maši družili ... ja, tudi trojezično.

Ja, sva rekli skupaj s Katjo, to moramo uresničiti! Si, so rekli Italijani, e una idea molto, molto bella! Avstrijce je bilo potrebno seveda še diplomatsko prepričati in Darja je dobila to pomembno zadolžitev. In uspelo ji je!

Pa smo začeli: prevod berila, prevodi psalmov, prevod evangelija, pa pesmic seveda. Kaj naj bi peli? O luči, miru, prijateljstvu, o dnevu, ki ga bo za nas naredil Gospod, ... in ... čeprav je bil še advent, bomo skupaj na koncu zapeli še Sveta noč, Astro del ciel in Stille Nacht.

Pričakovanja so bila velika, v slabo voljo pa so nas en dan prej za hip spravili italijanski

žičničarji, ki so sporočili, da ne bodo pognali gondole. Samo za hip, ja, res samo za hip, saj je bila takoj dana nova možnost: mašo bomo imeli v farni cerkvi v Camporosso in prostor za druženje nam bodo odstopile sestre v bližnjem samostanu. Seveda bi bilo lepo iti na Svete Višarje, ampak eno lepo skavtsko fešto lahko naredimo tudi v dolini, tudi na parkirišču, tudi na travniku ob cesti, če ne bo šlo drugače!

Sobota, 21. december. Sredi dopoldneva se nas je zbralo približno 30 slovenskih skavtov in tabornikov, približno 40 Italijanov in delegacija iz Avstrije. Skupaj smo odšli do samostana, kjer smo si v topli jedilnici najprej ogledali film o lanski poti Luči miru iz Betlehema po Italiji in imeli še kratke

pevske vaje za mašo.

Maša. Prijazna cerkev, don Luce in gospod župnik Milan, Aleš in Marina s kitaro, dolga vrsta lučk v unikatnih glinenih posodicah po celi cerkvi, od vrat do oltarja, tri svečke s plamenom iz Betlehema pred oltarjem in ena velika skavtska družina, združena v molitvi, združena v pesmi...

Uvod v vseh treh jeziki, berilo v slovenščini, psalm v nemškem jeziku, evangelij v italijanskem jeziku, prošnje v vseh jeziki in Očenaš istočasno v vseh treh jeziki. Ena velika babilonska zmešnjava glasov ... v isti molitvi, k istemu Očetu. Pred darovanjem smo na oltar prinesli kruh in vino, teloh in resje, korenino in kamen in si izmenjali Luč miru iz Betlehema. Italijani so ob Luči iz Betlehema prižgali tisto dolgo vrsto svečk ... in ... vse je bilo svetlo in toplo, v cerkvi, v naših očeh in v naših srcih. Aleš je potihem zaigral Odo radosti in Matjaž je prebral svojo pesem o luči, miru, sreči, upanju, veselju, dajanju in sprejemanju. Bilo je lepo, bilo je veličastno, bilo je ganljivo ... Ja, tudi nekaj solzic je priteklo.

In na koncu. Sveta noč ...

Stille Nacht ... Astro del ciel... Vsi smo se držali za roke in vsi smo peli, taborniki pa so naredili še piko na i in prižgali kresničke. Ta Sveta noč nam bo ostala v spominu še dolgo, dolgo, dolgo...

Svečke v glinenih posodicah so bile darilo tržaških skavtov za vse nas in odnesli smo jih domov kot spomin na ta dan.

Druženje smo nadaljevali pri sestrah v samostanu. Vsi smo vse naše zaloge iz nahrbtnikov zložili na mize. Pogovarjali smo se, peli, ponudili hrano in pijačo drug drugemu in na koncu še voščili drug drugemu, zapeli pesem slovesa in razdri kvadrat.

Ja, za uvod v mašo smo izbrali pravo pesem: Danes je dan, ki ga dal je Gospod...

Questo e il di, che il Signore ci da...

Dies ist der Tag, den der Herr hat gemacht...

Hvala, grazie, danke za ta dan, Gospod!

**Ester Srdarev, BOKSS
Ljubljana Fužine**

Opravičilo

V zadnji številki Skavtiča nam je pri prispevku o Snežniških kapelicah zagodel tiskarski škrat. Jožeta Grahorja iz Ilirske Bistrice je spremenil v Lojzeta Grahorja iz Postojne. Upam, da sta se brata po »bratovsko« dogovorila za avtorstvo. Jožetu se opravičujemo, Lojzeta pa vabimo, naj nam kaj napiše.

Uredništvo

SKAVT SPOŠTUJE NARAVO IN VIDI V NJEJ BOŽJE DELO

Gotovo smo skavti najbolj prepoznavni po šestem skavtskem zakonu. Skavt naj bi imel poseben odnos do narave, še več, v njej naj bi videl božje delo, pri tem pa nam je lahko zgled kar sv. Frančišek Asiški, zato si pogledajmo tri osnovne značilnosti Frančiškove duhovnosti stvarstva:

1. Pomembno in dragoceno ni le to, kar je veliko, spektakularno, ampak tudi majhno in neznamno ima svojo vrednost. V malem se razodeva veličina stvarstva. Da to začutimo, moramo sami postati majhni in naklonjeni drugim.
2. Na zemlji nima pravice do bivanja le to, kar naj bi bilo človeku koristno. Porabniška miselnost povzroča obubožanje zemlje. Postavlja se vprašanje: ali sploh vemo, kaj je koristno? Ali vemo, kako zelo so lahko koristne tudi majhne stvari?
3. Tretja Frančiškova osnovna drža pa je **veselje nad ustvarjenim**. Tomaž Čelanski piše: »Velikokrat je bil poln čudovitega in neizmerne veselja, posebno kadar je gledal sonce, luno, zvezde, ko se je zagledal v prostranost neba. Kako zelo ga je razveselila lepota cvetlic, ki jih je opazoval nežno, ko je vdihoval njihov prijetni vonj!«

Lahko bi se vprašali, kdaj smo zadnjič občudovali naravo s tolikšnim začudenjem? Večina od nas se veseli jesenskih barv, vidimo jih povsod, kdaj pa smo si zares vzeli čas, da bi opazovali sonce

zvezde? Morda bo kdo ob vsem tem pomislil, da je bil Frančišek navaden sanjač in romantik, vendar so naravoslovna in romantična gibanja nastala stoletja kasneje. To, kar danes imenujemo narava, je bilo za Frančiška **stvarstvo**, delo Boga Stvarnika.

Vse, kar biva na zemlji, je podoba dobrote, lepote in velikodušnosti Njega, ki je vse ustvaril. Tak odnos je bil v tistem času nerazumljiv, saj so v takratnih časih razširjali zmotno, da je ustvarjeno povezano s hudobnim duhom. Satan je bil stvarnik materije, ki je bila kot pripor ali zapor duhovnemu svetu. Ista miselnost je bila prisotna tudi v začetkih krščanstva. Popolnoma drugače pa je mislil sveti Frančišek. V vsem lepem je hkrati videl Najlepšega. V sledih, ki jih je odkrival pri stvareh, je sledil Ljubljenemu. Stvari je uporabljal kot lestev, po kateri se je vzpenjal, da bi objel Njega, ki je vse ljubezni vreden.

Moje mnenje je, da bo treba več pozornosti nameniti vzgoji za takšen odnos do narave. Živimo v času, ko se na veliko govori o ekoloških problemih, pri tem pa pozabljamo, da smo le oskrbniki božjega stvarstva.

Narisala: Ana Močnik, Bojevita kobra, Homec1

Že v Svetem pismu lahko beremo: »Vzel je torej Gospod Bog človeka in ga postavil v edenski vrt, da bi ga obdeloval in varoval« (1 Mz 2, 15). Ali vemo za ta temeljni in hkrati prvi stavek, ki ga lahko v skrbi za ekologijo okolja najdemo že na prvih straneh Svetega pisma?

Bog je postavil prvega človeka v lepo in urejeno okolje. Prvi človek Adam je bil postavljen v park. V parku se je začela zgodovina človeštva. Stvarnik, gospodar in vzdrževalec pa je Adamu tudi naročil, naj paradiž obdeluje in varuje, ne pa do norosti izkorišča in uničuje. Stvari so nam zaupane, vendar se jih ne smemo polastiti, saj smo le božji namestniki in oskrbniki v Njegovem stvarstvu. Zanj smo **odgovorni** in nekoč bomo morali vse vrniti.

Zemlji smemo gospodovati na način, kot to dela Bog.

ki zanjo skrbi, neguje, jo ohranja in ji daje življenje. Človek ni absolutni vladar zemlje, ki ne bi bil nikomur ničesar dolžan. Tako kot je Bog vprašal Kajna: »Kje je tvoj brat?«, tako bo nekoč vprašal človeštvo: »Kje je tvoj brat kit, tvoj brat slon? Dopustil si, da so izumrli na zemlji!« Morda se nam zdijo taka vprašanja bogokletna, vendar izhajajo iz opisa stvarjenja.

Še toliko bolj smo odgovorni za naravo skavti, saj imamo odnos do narave zapisan v skavtskih zakonih. Pri prizadevanju za varovanje okolja pa bomo uspešni le, če bomo najprej poskrbeli za čisto srca, sebe spoznali za upravitelje, Boga pa za Stvarnika in Vzdrževalca vesolja in človeka.

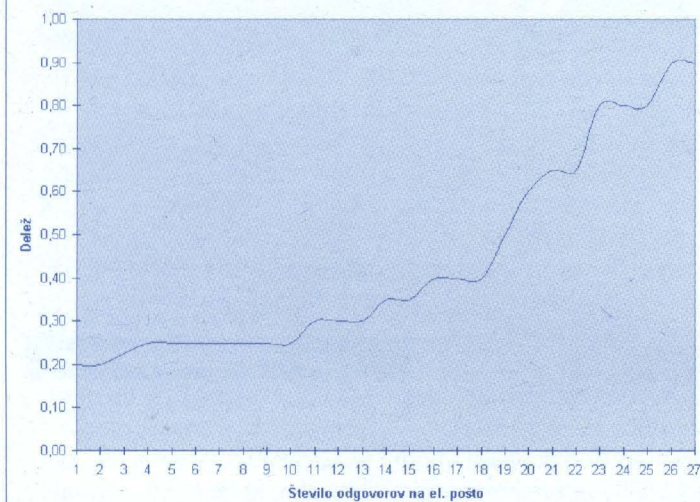
Urban Kržan,
Sladkosnedni sokol,
Ljubljana 1

Okoljska vzgoja ?!

Ker se v rubriki oglašam prvič, bi sam s sabo in s tabo, bralec, rad nekaj razčistil. Odkar sem se pridružil Tropu za okoljsko vzgojo, me pesti zelo veliko bivanjsko vprašanje: "Zakaj naše Združenje sploh potrebuje takšen trop?" Skavti smo vendar zelo fini ljudje, ljubimo naravo in vidimo v njej božje delo. Možen odgovor na to sem odkril šele pred kratkim in dovoli, da ti ga predstavim.

Zanimalo me je, kakšen je delež skavtskih aktivnosti, ki se izvajajo zunaj skavtskih prostorov, torej v naravi. Za kakšno resnejšo statistično analizo sicer nisem dobil

Delež aktivnosti zunaj skavtske sobe

dovolj podatkov, a nekaj odgovorov je "pricurjalo" na mojo elektronsko pošto.

Na grafu lahko vidite, da skavti preživimo kar nekaj časa izven zaprtih prostorov. Največ sodelujočih v anketi tam nekje okoli 35 % časa. Gre seveda za zelo grobe in subjektivne ocene, za katere pa vendar lahko domnevamo, da držijo. Skavti nekako povprečno v naravi preživimo od 30 do 50 % naših druženj. Kot lahko sami vidite, nekateri, presenetljivo, še veliko več. Zelo pohvalno, saj "gnitje med zidovi" nikakor ni naravno in človeka vredno življenje.

In tu nastopi okoljska vzgoja ...

Večina ljudi, še posebej skavtov, je precej dobro izobražena o našem naravnem okolju. Smo še precej daleč od tega, da bi naša mladina domnevala, da so krave vijolične in podobno. Vsak med nami pozna nekaj vrst divjih živali in rastlin. Malo je ljudi, ki se zelo neprijetno počutijo sredi cvetočega travnika na robu gozda. Vendar: ali je to dovolj? Kot otroci smo se morali naučiti prav vsega. Naši starši in vzgojitelji so nas bolj ali manj uspešno naučili odnosa do našega okolja. Ker nas večina prebiva ali se vsaj šola v urbanih pokrajinah, nam vcepljajo odnos predvsem do take oblike "narave". Razmeroma redki izleti v naravo, športni dnevi in ekskurzije ne odtehtajo dolgoletnega sedenja po razredih.

Boli me to, da se je človek nekje v zgodovini enostavno odločil, da on že ni del narave, on da je nekaj več in da nič, kar naredi, ni naravno. Da to ne drži, so vedeli že stari severnoameriški Indijanci, ljudstvo z izredno izoblikovanim razumevanjem narave in ustroja življenja. Veliki poglavar Seattle je med opazovanjem naprežanja belih ljudi izjavil: »To vemo ... Zemlja ne pripada človeku, človek pripada Zemlji. To vemo ...

Vse stvari so povezane kot kri, ki združuje eno družino. Vse stvari so povezane in karkoli doleti Zemljo, doleti tudi sinove Zemlje. Človek ni spletel mreže življenja, je samo nitka v njej. Karkoli naredi mreži, naredi sebi.

Ljudje ob teh mislih ponavadi skomignejo in rečejo: "Saj se trudimo. Zbiramo star papir in stare steklenice. Varčujemo z vodo ..." In podobno. Pa je to dovolj? Človek je pridobil moč spreminjanja velikih površin Zemlje. Človek obvladuje vse. Pa kaj še! Mislimo, da smo pomembni, pa smo le majhni možici, ki počenjajo velike neumnosti. Da bi ljudje izgubili Zemljo, se sliši grozno. (Le kam bi šli?) Zemlja pa bi na drugi strani brez ljudi čisto lepo shajala.

Kje je tu rešitev? Po moje v tem, da se človeštvo ponovno poda v iskanje stika z naravo. Tistega pristinega stika, ko ti vonj gozdne zemlje diši, ko se v pomladnem aprilskem dežju brez dežnika podiš okoli, ko poleti raziskuješ potoček od izvira do izliva ... Tu ne gre za idealiziranje narave, ampak za močno željo začutiti, da si sam v bistvu del vse te materije, ki te obdaja. Da je voda, ki jo onesnažiš, zgrajena iz istih atomov kot ti. Da takrat, ko nebrzdano pustošiš po naravi, pustošiš po samem sebi. Ljubezen do narave nam ni dana, temveč je, tako kot ljubezen do bližnjega, naučena preko zgledov. To ljubezen je potrebno trenirati.

Zaključek? Trop za okoljsko vzgojo potrebujemo, a ne zato, da je samemu sebi namen. Potrebujemo ga, ker si kot skavti enostavno ne moremo privoščiti biti ločeni od nečesa, česar del smo. Trop potrebujemo, da si bomo lahko dali priložnost in skupaj, korak za korakom, poskusili spet vzljubiti naravo, kot smo jo ljubili nekoč. In naj nam Bog pri tem pomaga.

Trop za okoljsko vzgojo tudi letos pripravlja projekt Dan Zemlje. Spremljaj naša vabila in obvestila glede vsega, kar se bo dogajalo. Že sedaj te izzivam, da se nam pridružiš na kakšni aktivnosti in narediš nekaj, da bi ta svet zapustil boljši, kot si ga prejel. V aprilu bo še zanimivo!

Peter Železnik, Hitri medved, Celje 1

Nagradni kviz

Rešitev kviza (geslo) pošljite do 5.3.2003 skupaj z vašimi podatki na naslov našega uredništva (ZSKSS, Metelkova 1, Ljubljana, za nagradni kviz). Nagrada naj ostane skrivnost, bo pa seveda skavtska! Sedaj pa svinčnik v roke in nagradi naproti!

Geslo dobite tako, da izpišete črke pred pravilnimi odgovori. V vsakem vprašanju je le ena pravilna rešitev.

- 1) V kateri državi je potekal zadnji jamboree, ki je bil že dvajseti po vrsti?
M Taiwan
I Švica
R Tajska
- 2) Za katero starostno skupino je primeren jamboree?
O 14-18
S 18-26
A nad 26
- 3) Komu je namenjen Roverway, ki bo potekal letos na Portugalskem?
K odraslim skavtinjam in skavtom
V popotnicam in popotnikom
P izvidnikom in vodnicam
- 4) Kakšno kratico ima svetovno združenje skavtinj?
A WOSM
E WAGGGS
X WAGGS
- 5) Kaj pomeni kratica MEDO?
R mednarodni odnosi
C Združenje slovenskih pridelovalcev medu
K mednarodna enotnost demokratičnih organizacij
- 6) Kdaj praznujemo dan spomina (World Thinking Day)?
Z 24. marec
W 22. februar
Y 14. aprila
- 7) Kdo sta poverjenica in poverjenik za mednarodne odnose v ZSKSS?
L Tina Vončina, Andrej Škrabolje
S Milena Pačnik, Danilo Kozoderc
A Korana Kovačevič, Andrej Škrabolje
- 8) Katera izmed naštetih ni mednarodna dejavnost za nas Slovence?
M dopisovanje s tujino
Y pripravljane slovenskih jedi
E izdelovanje predmetov značilnih za druge kulture

GESLO:

--	--	--	--	--	--	--	--

Pripravila: Polona Jarc, Hitra srna, LJ 4

NOVE IZKUŠNJE

Novo leto je tu in znova je čas za nove izkušnje, spoznavanje novih ljudi, ogled neznanih krajev in da se navsezadnje kaj lepega naučimo. V poverjeništvu za mednarodne zadeve smo vam pripravili spisek do sedaj prispelih vabil na seminarje v tujini, ki se jih lahko udeležite. Poglejte, kaj vas zanima, in če bi bilo to za vas, nam pišite ali nas pokličite, da se

bomo pogovorili. Stroške seminarjev bo pokrilo Združenje. Zaradi tega bodo imeli prednost pri izbiri kandidati, ki že delajo na ravni Združenja ali pa imajo veliko željo in namen to delati v bližnji prihodnosti in to na področju, kjer so večšine, ki jih ponuja seminar, dobrodošle. Če vas pa stvar zanima in niste izbrani, pa si lahko stroške pokrijete sami, mi vam

bomo pa z veseljem poslali prijavnico. Poleg tega vam ponujamo tudi možnosti za taborjenje v tujini. Izkoristite ponudbo in preživite tabor drugače in drugje, z neznanimi ljudmi; za prevoz morate poskrbeti sami, prav tako pa za denar, ha, ha ... Se spleča. Poverjeništvu za mednarodne odnose vam nudi vso podporo, ki jo premore. Srečno pot.

Pišite na medo@skavt.net ali na sedež Združenja, podrobnejši opis seminarjev je na voljo na domači strani medo in Brlogu.

Poverjeništvu za mednarodne odnose

Pregled taborov in seminarjev

Tabori:

Naslov seminarja, tabora.	Kje/ kdaj	Starost udeležencev	Cena	Kratek opis	Več informacij
KRAGENAS 2003	26.7.-3.8.2003/ Švedska	10-20 let	SEK 900		www.kragenas2003.com
OBMOČNI KAMP 2003	2.8.-9.8.2003/ Bjorno, pri Stockholmu	vodnice in izvidniki nad 10 let, mednarodno osebje dobrodošlo	max. 160 EUR	Območni tabor, živeli bomo vikinško življenje	
Tabor z zgodovinskim prídihom – DALACAMP	26.7.-2.8.2003/ Kopparbo, Dalarama blizu Ludvika- Švedska	vodnice in izvidniki nad 12 let, mednarodno osebje	SEK 1.200	Priložnost spoznati, kako je Wasa potoval po Švedskem	www.ssf.scout.se
FESTIVAL – nacionalni tabor	19.7.-2.8.2003/ Ransbergs Herrgard	vodnice, izvidniki od 13 let, možnost gostovanja na domu	SEK 1000 8 dni znotraj termina	Nacionalni tabor	www.nsf.scout.se
ROVERWAY – nova priložnost	31.7.-11.8.2003/ Portugalska	popotniki in popotnice, mednarodno osebje	delno financira evropska mladinska fundacija, udeleženci 120.000 SIT	Praznovati življenje, opogumiti udeležence, vključiti jih v aktivnosti primerne njihovi starosti ter oživljanje izvidništva v zdravem okolju, spoznavanje življenja ljudi različnih okolij, spoznati pozitivne strani mednarodnega sodelovanja	

Seminarji:

Naslov seminarja, tabora	Kje/ kdaj	Starost udeležencev	Cena	Kratek opis
ENAKE MOŽNOSTI, ENAKO SODELOVANJE – seminar	maj 2003/ Budimpešta	18-30 let (udeleženci bodo morali biti sposobni zastavljene projekte na seminarju nadaljevati doma)	financira EYC (evropski mladinski center)	Seminar, osredotočen na to, kako bodo enake možnosti vplivale na aktivno sodelovanje mladih v družbi; medkulturno učenje; nove metodologije
PROSTOVOLJSTVO – prednosti, vrednote, podpiranje; seminar	november 2003/ Budimpešta ali Strassburg	18-30 let (za tiste, ki so vključeni v državne mladinske programe, delo z odraslimi)	financira EYC	Pomagati državnim skavtskim združenjem, da ponovno določijo koncept prostovoljstva, kot je določeno v skavstvu, pregledati različne prakse, ki pomagajo skavtom pri pridobivanju članov in obdrževanju starih, predvsem odraslih
12. MEDNARODNI FORUM za poverjenike	Cologne, Nemčija	poverjeniki iz Evrope		Potrđitev mostov prijateljstva čez mejo, vloga poverjenika pri tem, izmenjava izkušenj
SREČANJE PREDSTAVNIKOV SKAVTINJ IN SKAVTOV – članov evropskih mladinskih struktur	oktober 2003/ kraj še ni znan	18-35 let		Srečanje daje priložnost za koordinacijo skavtov, ki delajo kot predstavniki na nacionalni ali evropski ravni, z namenom večanja vpliva skavstva na mladinsko politiko
MREŽA SEVER – JUG	21.3.- 23.3.2003	člani državnih tropov, odgovornih za vzgojo, delo z etičnimi skupinami	financira EYC	Izmenjava informacij, zagotoviti forum državnih organizacij skavtjinj in skavtov, ki delajo na istih področjih
SEMINAR MANAGEMANT	2.3.-8.3.2003/ Kanderstag- Švica	voditelji		Okrepiti vodenje in upravljanje Evropske skavtske organizacije, priskrbeti ustrezno izobraževanje za bodoče vodje evropskih skavtskih organizacij, uporabiti projektno načrtovanje

Prilavil trop MEDO, za vse informacije se obrnite na nas

OPRAVIČILO: V prejšnji številki smo pod članek z naslovom Katalonija, Pirineji in Gironci – kot si vsega skupaj ni nihče upal predstavljati zapisali avtorico Tatjano Prašnikar namesto DARJO PRAŠNIKAR, Homec 1. Darji se iskreno opravičujemo.

Triglavski steg

Kranj 1

V gorenjski prestolnici je pred dobrimi stopetdesetimi leti svoj bridki konec dočakal človek, čigar pesem danes prepevamo ob največjih slovesnostih, pred dobrimi desetimi leti pa je prav v tem kraju zrasel Triglavski steg.

Pisati o zgodovini Triglavskega stega se mi zdi čisto brez veze, kajti večina bralcev vas prihaja iz skavtskih vrst in prav verjetno je naša zgodba o uspehu podobna vaši: nekaj mladeničev in mladenk se je v začetku devetdesetih začelo zbirati v skavtsko skupino, iz katere je čez noč zrasel steg, ki je rasel, imel čez leto že prek sto članov, bla, bla, bla. Najbrž, kajne. No, preskočimo svoje otroštvo in se ustavimo pri desetem rojstnem dnevu. Ja, ja, tudi vi stega najbrž že praznovali. Pri nas smo ga obeležili s prvim taborom celotnega stega, z veliko zabave, največjo (in kljub temu najboljšo) torto, s premiero nove športne igre Trigomet, z Mačkami, ... in z dejanjem, na katerega smo čakali celih deset let – z vzponom Triglavskega stega na Triglav. In s tem končno upravičili svoje ime.

A dnevi veselja so minili, začelo se je novo skavtsko leto. Dodobra smo prevetrili naše kadrovske službe, uvedli elektronske skvoje, zrasli za eno vejo, pljunili v roke in se vrgli na delo.

Če smo še poleti ležali na lovorikah svojega prvega desetletja, nas je nazaj na noge vrglo pismo s Finske. Skavti iz Helsinkov bi radi obiskali našo deželico in srečali primerke dobrih ljudi izpod Alp. Kmalu zatem smo iz nabiralnika potegnili še eno pismo, poštempljano v Aarhusu na Danskem, kjer živijo naši dolgoletni

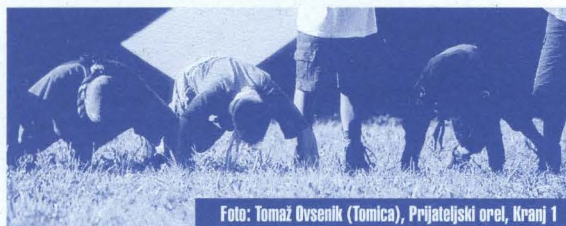

Foto: Tomaž Ovsenik (Tomica), Prijateljski orel, Kranj 1

Foto: Tomaž Ovsenik (Tomica), Prijateljski orel, Kranj 1

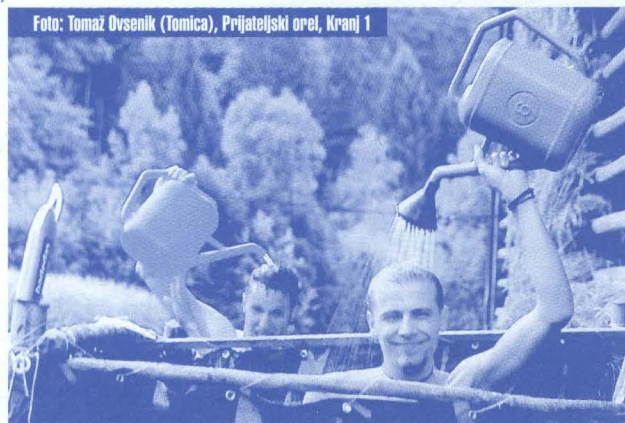

Foto: Tomaž Ovsenik (Tomica), Prijateljski orel, Kranj 1

Foto: Tomaž Ovsenik (Tomica), Prijateljski orel, Kranj 1

danski prijatelji. Skavti, seveda. Tudi oni bi radi svojim otrokom (četi) pokazali, da smo tukaj čisto v redu ljudje in se oko še kako spočije ob naših vršacih. Če se ne bi postavili na realna tla in zaprli svojih gostoljubnih vrat, bi najbrž letošnje poletje preživel v družbi še katerih skavtov, ki jih zanima Slovenija. Tako se nam letos obeta zanimivo mednarodno poletje. Trije tedni v družbi klana iz Helsinkov na Finskem ter čete iz Aarhusa na Danskem.

Vrnimo se malo v sedanjik. Jeseni smo največ časa posvetili veselemu decembru in vsemu, kar pride z njim – Miklavž, Luč miru, svečke.

Ker od Miklavža vedno pričakujemo daril, mu vedno tudi postrežemo s svojim igralskim talentom. Letos je na vrsto prišel noviciat, ki je uprizoril moderno različico slovenskega narodnega heroja Martina Krpana.

Luč miru nam ne dela več preglavic. Prodaja svečk nam je že v veselje, ogenj po 29 župnijah (kolikor jih spada v naš 'rajon') raznosimo mimogrede, prav tako tudi županom sedmih okoliških občin.

December je mimo, z njim tudi prazniki in prišlo je kratko obdobje zatišja pred naslednjimi projekti. Februarja se nam spet obeta tradicionalni pustni ples, dobro znan med gorenjskimi stegi, za njim zimske radosti na zimovanju, potem ...

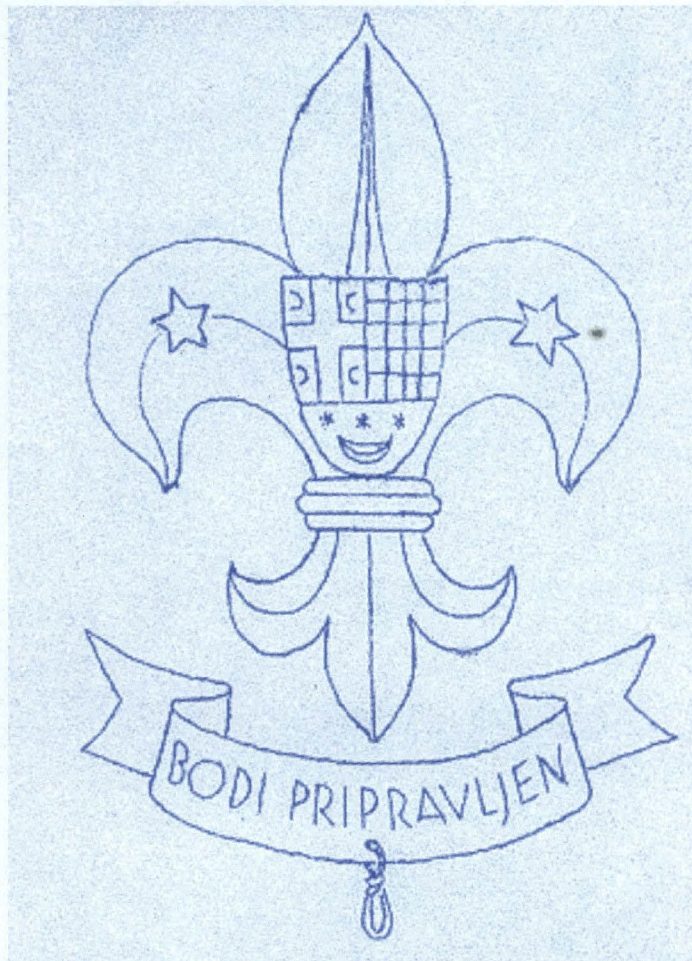
Toliko o nas. Če ste prebrali vse to in vas zanima še kaj, potem vam priporočam en malo boljši osebni računalnik ter dostop do interneta, ker boste na <http://kranj1.skavt.net> našli veliko več.

Tomaž Ovsenik
(Tomica), Prijateljski
orel, Kranj 1

Pozdravljali so se z Bi- Pi, bodi pripravljen!

Priznati si moramo, da nas 'skavtski spomini' naših dedkov in babic zelo pritegnejo. To so spomni na njihova mladostniška leta, na podobo skavtov v družbi, a le redko še najdemo med njimi spomine na leta voditeljstva. Spomni skavta in njegovega voditelja pa v sebi skrivajo tisto skrb in muko, ki jo je imela predvojna Dravska skavtska župa, da so skavtski voditelji, včasih stari nič več kot 18 let, sledili načelom, ki so jih lahko prebrali v številni slovenski skavtski literaturi, in vrednotam, ki sta jih prinašala obljuba in zakoni. Najbolj zgovorno nam bodo enotnost gibanja predstavile besede enega od načelnikov Pavla Kunaverja: »Obljuba, zaprisega ob tabornem ognju, je bila slovesen dogodek, ki je začel jekleniti srca mladih.«

Gospod Vojko Prinčič je bil skavt v tretjem ljubljanskem - Zmajevem stegu. Njegovo življenje v četi so zaznamovali močni voditeljski liki, ki so svojo avtoriteto zgradili tudi na disciplini. Skavti so ga poznali predvsem po njegovem skavtskem imenu Črni mrav. Za tem imenom se je skrival učitelj Miroslav Zor. S svojo ljubeznivostjo je vse skavte navdušila Mravova žena, ki so jo klicali z gozdnim imenom teta Mravlja. Gospod Vojko Prinčič hrani skavte v svojem spominu kot športno organizacijo, saj je njihov voditelj poudarjal nove elemente, ki jih je v meščansko preživljanje prostega časa prineslo

prav skavtstvo. Tudi njegovi starši so ga v organizacijo verjetno vključili prav zato, ker jo je družba označila tudi s pridevnikom športna.

Marsikateri skavtski voditelj je posebej poudarjal, da so skavti vzgojna organizacija. Gospod Mano Seifert, ki je postal skavt pri 15 letih, se rad pohvali, da je bil pri skavtih vse od začetka in postal tudi član glavnega odbora Župe konec 30-ih let. Predvojno skavtstvo je opisal takole: »Glavno načelo je bila morala, točenje zahteva po poštenosti. V nikogar se niso zaletavali, nikogar kritizirali – glavno je bilo, da si bil sam poštenjak.«

Srce vsakega skavta, ki je enkrat v življenju slišal za besedo Jamboree, je gorelo za to, da bi sam nekoč okusil svetovno bratstvo, ki se je napajalo iz istih vrednot, in videl Baden - Powella. In zopet so bili v ospredju ljubljanski skavti, ki so poslušali zgodbe o bratstvu in svojih bratov ob večernih ognjih.

Več skavtov je doživelo malce bolj omejeno obliko skavtstva – jugoslovanske zvezne tabore. Gospa Valči Božič se takole spominja zveznih taborov: »S Franetom Milčinskim – Ježkom smo bili veliki prijatelji. Še po vojni, ko me je srečal, mi je večkrat rekel: 'Valči, ali se spomniš,

kako lepo je bilo, ko smo bili skavti in smo se peljali v Beograd. Kako lepo je bilo, ko smo taborili in kurili ogenj.'«

Prva resna življenjska preizkušnja skavtov je bila druga svetovna vojna. Tu jim je znanje t.i. »tretjega in drugega reda« (oznake osebnega napredovanja) prineslo preživetje. Izkušeni skavtski mački so vojnim beguncem svetovali, kako se znajti v naravi. S svojimi sposobnostmi so preživeli muke taborišč, v katerih so večkrat pristali, ker so bili meščani. Veliko skavtov je odšlo v partizane.

Ti spomni skavtov in planinke so bili zbrani s pomočjo osebnih pogovorov in knjižic: '70 let skavtstva in gozdovništva v Kamniku' ter 'Moji spomini' avtorja Pavla Kunaverja. Če te zanima še kakšna informacija pa poglej na internet, na stran 80let.skavt.net

Dragica Čeč, Bistroumna levinja, Postojna 1

Z NOVIM ZAGONOM V LETO 2003

Foto: ???

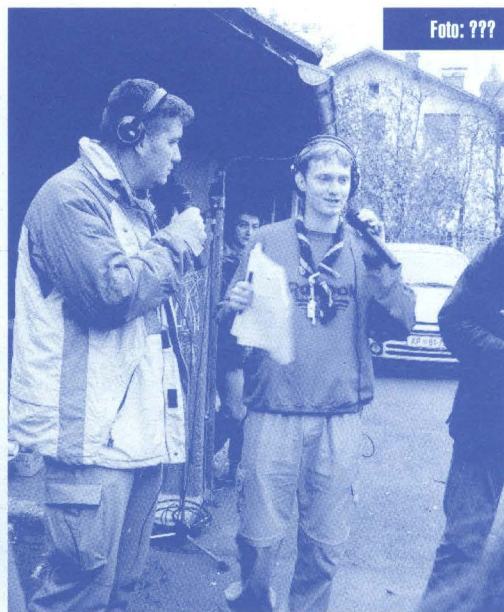

Foto: ???

9. januarja, v prvi oddaji v letu 2003, smo člani *Skavtskega potepa* upihnilo svojo prvo svečo na torti. Tako je, minilo je eno leto od naše prve oddaje.

Pa naredimo na hitro en kratek pregled skozi lansko leto. V naših glavah bo še dolgo ostal spomin na prvo oddajo, ko smo tisto mrzlo soboto prišli na radio in nato prestrašeni čakali v studiu in odštevali minute do pričetka oddaje. Na koncu pa smo bili vsi srečni, da je prva oddaja minila ... Nato nam uidejo misli na oddajo, v kateri smo gostili Metoda, Petra in Janeza, ki so za našo oddajo napisali

in posneli jingle ter nato še popestrili vse skupaj, ko so v živo zapeli in zaigrali. Ko nadalje brskam po spominu, se spomnim julijske oddaje. Takrat smo se prvič odpravili ven iz studia, in sicer na Kvajdej. In prišel je september, pričela se je šola, a mi smo se pripravljali na našo prvo big oddajo, ki je bila v mesecu oktobru. Odpravili smo se skupaj z Juretom Seškom v Logatec na dnevno-nočni izziv: Jakec, od koder smo skupaj z njim v živo prenašali oddajo. Bile so oddaje, ko nam besede niso hotela z jezika, pa tudi oddaje, ki bi jih najraje podaljšali še za

nekaj minut.

Tako, to je bilo le nekaj najlepših spominov na oddaje iz lanskega leta; naše oči pa so uprte v prihodnost. Pred nami so novi izzivi, nove oddaje ... Oddaje, ki se bodo malo razlikovale od lanskih. Naša podoba se počasi spreminja in dobiva novo podobo. Za začetek imamo nov termin in tisti, ki ste bili do sedaj navajeni vstajati zgodaj zjutraj ob sobotah, da ste nas poslušali, boste sedaj lahko malce poležali, kajti naše oddaje bodo od sedaj naprej vsak drugi in četrti četrtek v mesecu ob 18.15 uri! Za to leto imamo nove načrte in nekateri

izmed njih so: delati boljše oddajo, postati prepoznavni v skavtskih in ostalih enotah ter skavte in ostale ljudi povezati med seboj, jih še bolj seznaniti s skavtskim življenjem, vas skavte pa obveščati, kaj se v stegih dogaja, kaj je novega ...

Torej, ko bo drugi oziroma četrti četrtek v mesecu, prižgi radio Ognjišče ob 18.15h in prisluhni *Skavtskemu potepu*.

**Uredništvo
skavtskega potepa**

Avtor: ???

LMB NA NAJVIŠJI VRH V SLOVENIJI

*Vzemi to luč, da ti ogreje srce,
da na svetu bosta mir in veselje!*

A si upaš?

Kaj?

Pozimi v hribe!

Jaa! Je reklo devetintrideset nosilcev tretje luči na Triglav. Bilo bi jih verjetno še več, a samo pogum za takšen podvig ni vedno dovolj.

Zadnje nedeljo pred božičem smo se v dolini Krme zbrali skavti iz vse Slovenije, predstavnik odraslih skavtov, taborniki in drugi mladi, s katerimi nas je povezovala lučka in izziv zasneženih hribov. Po uvodni molitvi smo

se odpravili po sprva ne preveč strmi poti. Začetni klepet in smeh sta z naraščajočo strmino zamirala. Noge in nahrbtniki so postajali vse težji, pokrajina okoli nas pa vedno bolj zasnežena. Po malici pri pastirski koči se nam je v nadaljevanju poti pridružilo še sonce. Kljub slabi vremenski napovedi je prižigalo nove

lučke v naših srcih. Kmalu so se pokazala pobočja Kalvarije. Ob neugodnih vremenskih razmerah je ta del zaradi strmine tehnično najbolj zahteven, prav tako je tu največja verjetnost plazov. Marsikdo v naši skupini je ob premagovanju zadnjih strmin pod Kredarico zagotovo večkrat pomislil na Jezusovo trpljenje kot na prihajajoč božič. Poleg vetra se nam je na pot postavil še trd in spihan sneg. S pomočjo derez in z mirnim tempom smo prilezli do Kredarice. Najprej nas je pozdravil zvonček v snegu speče kapelice Marije Snežne, nato pa s toplim čajem in joto prijazni vremenarji, ki so velik obisk pričakovali že cel teden.

Med zadovoljne obraze je že v trdi temi pršel še kaplan Matej iz Štepanjskega naselja. Kljub obilici predprazničnega dela si je vzel čas in naši odpravi dodal še tisto pravo Božjo dimenzijo. Zavijanje vetra smo preglasili s himno lučke pri maši, med katero smo tako visoko v hribih občutili dodatno prisotnost Boga.

Vremenska napoved iz sosednje sobe je za naslednje

jutro obetala močan veter. Devetnajst kandidatov za osvajanje vrha je neodločno in s strahom poslušalo sunke vetra, ki so tulili okoli vogalov. Kaj se je pletlo v naših glavah ponoči, je težko razložiti. Mešanica negotovosti in želje, predrznosti in zaupanja marsikomu ni pustila spati.

Jutro. Pogled skozi okno je pregnal zaspanost. V tisočih zvezdah se je v lunini svetlobi svetil očak Triglav. Sunki vetra: 70 km/h. DA – NE? Težak, a odgovoren ne. Pet najpogumnejših se odloči poskusiti. Ko počasi napredujejo proti malemu Triglavu, jih spremljamo z zaskrbljenimi očmi skozi okna tople kočice. Z njimi smo ves čas v kontaktu preko CB-postaje. »Odločili smo se, da gremo do konca!« Dekleta pazljivo spremljajo svoje fante,

kako počasi, a zanesljivo napredujejo proti vrhu, fantje v koči pa se še vedno sprašujejo, ali bi vseeno morali poskusiti tudi sami. In potem veselo sporočilo Alena s Triglava: »Na vrhu smo! Lučka v naših srcih gori!« »Bravo, vsi spodaj vam čestitamo in želimo srečno poti nazaj!«

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Šep. vas

Maša v kapeli. Za Ano, ki praznuje osemnajsti rojstni dan, za mir, za vse nas. Poslovimo se od vremenarjev, prijazne kočice in začnemo sestopati. »Pazi!« Tine je zdrsnil prav pod hišo. Nemo ga opazujemo, kako se kotali po ledu in kamenju. Ustavi se na robu lijaka, ki pelje v globino. Le počasi dojemamo, da bi se zdrs, ki je prinesel nekaj prask, raztrgane hlače in veliko strahu, lahko končal mnogo slabše. Nekateri to hitro pozabijo in že nenadzorovano na različne načine drsijo nazaj v dolino, drugi previdno sestopajo.

Prvi so že na poti domov, zadnji se poslovimo, zahvalimo Bogu in obljubimo, da se naslednje leto zopet srečamo še bolj izkušeni in pripravljeni. Si tudi ti upaš?

Podaj mi roko in pojdiva v gore, v čudovito naravo naše dežele.

**Marko Bitenc, Bistri Bizon
Ljubljana 4**

Triglav

Zadnje nedeljo pred božičem se je v dolini Krme zbrala skupina mladih. 36 nas je bilo iz vseh koncev Slovenije. Bili smo zelo mešana družina: skavti, taborniki ter vsi ostali, ki jih pač privablja hoja v gore. Vsi smo prišli z eno samo idejo – kako prinesiti Lučko miru iz Betlehema na najvišje ležečo planinsko postojanko Kredarico ter naslednje jutro še na vrh Triglava.

Po krajšem uvodu ter predstavitvi smo se odpravili proti Kredarici. Pot se na začetku počasi vzpenja. Občutek imaš, kot da se nikamor ne premakneš. Pa smo se. Prišli smo do kočice na planini, kjer smo si vzeli čas za malico. Pred nadaljevanjem je pač tudi naše telo potrebovalo malce nove energije. Od tu naprej pa se sama pot začne vzpenjati. Ko pogledaš nazaj, se pogled razprostere po celi dolini Krme in še le tedaj se zaveš, da si prehodil že kar nekaj poti. Končno pa so nas vsaj malce ujeli tudi sončni žarki. Da pa vse le ne bi bilo prelepo, se je začel krepiti veter. Sunki so bili občasno že kar mrzli. Veter pa nam je odpihnil še

zadnje upanje, da bi prinesli LMB v obliki plemena. Imeli smo štiri lučke. Večkrat smo se rešili z zadnjo še gorečo, dokler nam ni vse skupaj ugasnilo v trenutku. No, ideje same pa nam veter ni mogel odpihniti. Tako smo v poznih popoldanskih urah prišli do Kredarice. Tam sta nas pričakala vremenarja, ki sta nam postregla s toplim čajem. Kako se to prileže ohlajenemu telesu. Kaj kmalu pa je bilo na vrsti kosilo oziroma večerja. Izbor jedi je bil pester in temu primerno dober. Dobra volja se je vsem kaj kmalu povrnila. Po prihodu kaplana pa smo imeli kar v jedilnici še sveto mašo. Zvečer so nekateri poskrbeli za družabnost, nekateri pa smo se hitro odpravili v gornje prostore v svet sanj. Realnost je ostajala. Veter se je pošteno okreplil in nam tako pričaral naravno uspavanko, ki pa ni obetala ničesar dobrega za naslednje jutro. Hitrost sunkov vetra je namreč bila čez 130 km/h.

V ponedeljek smo se kandidati za vrh zbudili okrog 6h. Še vedno nismo bili 100% prepričani, ali naj gremo na vrh ali ne. Vremenarja sta za spodbudo dejala, da

veter piha v sunkih še vedno okoli 80 km/h. Število interesentov se je zmanjšalo na pet in pri tem tudi ostalo. Pa smo se začeli počasi pripravljati: prvi sloj cunj pa drugi, kontrola derez, cepinov ... Telo je bilo nemirno, glava pa popolno odločena, da gremo poizkusit v prvo steno, ki se že kar takoj postavi malce pokonci. Pa smo šli - skupinica petih. Dereze smo si dali na čevlje, v roke cepin in začela se je neka nova zgodba. Od tu pa ni bilo več poti nazaj. Ko sem enkrat zabila dereze ter cepin v sneg oz. led, sem vedela, da je pot nazaj le z vrha. Vse je štimalo ... do prvih vrtincev vetra. Na trenutke smo se "ulegli" v sneg, zapičili cepina in dereze v tla, nekako skrili obraz ter čakali, da veter pojenja. Na samem prečenju od Malega Triglava pa do Velikega se je to ponavljalo v krajših oz. daljših razmakih. Nekaj časa smo hodili, nekaj časa plazili kot 3 letni otroci. Po malce več kot dveh urah smo prišli do Aljaževega stolpa. Bil je ves v snegu. Občutki? Tistih zunanjih ni, samo nekaj ti v duši pravi, da si v tistem trenutku verjetno eden srečnejših ljudi na tej zemeljski obli.

Tisti mali otrok v tebi kar kipi od sreče! Kot je dejal Alen: »Prinesli smo lučko; ne v obliki plamena, pač pa v naših srcih.« In to je bilo to. Malce smo se še poslikali, nadihali ter se odpravili nazaj. Na srečo je tedaj tudi veter že malce pojenjal, tako da smo se vrnili nazaj do Kredarice v malce več kot uri. Medtem ko smo se mi vračali, so se ostali tudi že zbudili, imeli mašo v kapelici ter počeli vragolije okoli kočice. Vsi so bili veseli našega uspeha. No, na Kredarici pa nas je pozdravilo še čisto pravo spomladansko vreme – veter je poniknil, sonček pa je malce pretegnil svoje žarke. Vsemu temu je sledil spust v dolino. Čas je bil, da se odpravimo domov. Nekateri so smučali, nekateri so deskali, nekateri pa smo se dričali. Vsak na svoj način. In tako smo kot pricapljali do parkirišča, kjer se je bilo potrebno posloviti ter oditi domov novim dogodivščinam naproti.

No, še en košček v mojem mozaiku je tako postavljen. Upam pa, da se vidimo naslednje leto. Kakor koli že, srečno pot v letu 2003.

Marija Kozina, Škofja Loka 2

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA - NA SAMOPOSTREŽNI NAČIN!

Vemo, da se Luč miru iz Betlehema zelo uspešno deli po naših cerkvah v času pred Božičem. Odrasli skavti iz bratovščine Ljubljana-Štepanja vas želimo, da bi mir zavladal v čimveč naših družinah, tudi tistih, ki niso blizu župniškemu življenju.

Tako smo se v lanskem letu odločili, da bomo Luč miru iz Betlehema delili na "samopostrežni" način.

Kako pa to izgleda, se boste morda vprašali. Naj vam opišem. Na drevesa, ki stojijo ob prometnih središčih in ob prometnih središčih noteh v

Ljubljani, privežemo (z vrvo, da ne delamo škode drevesom) leseno poličko z lepo izžganim napisom "Luč miru iz Betlehema", na kateri gori sveča. Zraven obesimo plakat akcije, poslanico in "navodila za uporabo". Priložimo tudi malo svečko za prižiganje

in zvezek, v katerega mimoidoči vpisujejo svoje vtise. Tako smo opremili osem točk po Ljubljani (Golovec, Hrušica, sv. Urh, Sostro, Ljubljanski grad, Trnovo, Pot spominov in tovarštva pri Jurčkovi poti, Štepanja vas). Za vsako tako točko skrbi odrasli

skavti tako, da jo vsak dan obiskujejo, ponovno prižgejo svečo, če je potrebno in se pogovarjajo z mimoidočimi. Iz zapisov v priloženih zvezkih je razvidno, da je pojav Luči miru iz Betlehema ob sprehajalnih poteh lepo vplival na Ljubljančane. Nismo zasledili pretiranega vandalizma.

Med ljudi je drobní plamenček prinesel novo upanje za mir, ki je v današnjem svetu tako krhek. Nekaterim je drobní, v času obilnih decemberskih razsvetljav pravzaprav skromni plamenček, pričaral praznično razpoloženje. Naši zvezki so namreč polni zahval, dobrih želja, pa tudi pričakovanj, da bo Luč miru iz Betlehema na tem mestu tudi v prihodnjem letu.

Nam, ki skrbimo za plamenček, pa Luč miru iz Betlehema tudi prinaša mir. Pač v smislu zaključka letošnje poslanice: "Vsem, ki me boste razdeljevali zagotavljam: bolj me boste delili, več bo miru v vaših srcih!"

Tudi v letošnjem letu bomo poskrbeli za oskrbo vseh teh točk, pa še nekaj novih bomo dodali. Prav tako ste vsi povabljeni k takemu načinu razdeljevanja plamena Luči miru iz Betlehema tudi v drugih naših mestih.

Aleš Čerin, Vzdržljivi medved, Lj.-Štepanja vas

... MIRU VSAJ MALO, VSAJ ENO ŽELJO, DA UPANJA ZDAJ ŠE NE IZGUBIM!

Že dolgo nazaj, natančneje 15.12.2002, je z vlakom in našimi izvidniki in vodnicami tudi v Novo Gorico prispela Luč miru iz Betlehema. Še isti dan smo jo popeljali naprej do Sežane, v Novi Gorici pa smo jo skrbno čuvali, saj smo jo Novogoričanom predali šele teden dni kasneje s prireditvijo na glavnem trgu. Prireditev smo organizirali skupaj s skavtsko skupino Nova Gorica 2, taborniki Rodu soških mejašev ter MMM, stičiščem mladih.

Dogajanje se je začelo z različnimi delavnicami na temo letošnje poslanice. Udeležili so se jih taborniki in skavti. Nekateri so peli, drugi so postali pravi gledališki igralci, tretji spet so risali, nekateri ustvarjali svečke, ... Sledila je generalka v telovadnici, nato pa smo se preselili na Bevkov trg. In se je začelo.

Uradno naznanilo začetka prireditve- slovenska himna
Foto: Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1

Foto: Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1

Predstavniki skavtske skupine Nova Gorica 2, Rodu soških mejašev ter stega Nova Gorica 1 so skozi špalir skavtov in tabornikov prinesli Luč miru iz Betlehema

Spet nas je pričakala množica ljudi. V kratkem kulturnem programu sta med drugim spregovorila župan Mestne občine Nova Gorica Mirko Brulc ter prodekan pater David. Večino prireditve smo s pesmijo, povezovanjem ter dramskimi odlomki ustvarili prav skavti in taborniki sami.

Prav vsem, ki smo plamen tudi v naslednjih dneh delili, je iz oči sijal tisti poseben

žar. Prav vsi, pa naj si bodo voliči, izvidniki, popotniki ali voditelji smo občutili mir, ki smo ga z veseljem predajali drugim. Ljudem smo prinašali poslanstvo novorojenega Deteta. Občutki so bili pri vseh enaki - Sreča. Še posebej zato, ker je Plamen letos dosegel daleč največ ljudi. Še bolj zato, ker si ga ljudje želijo in bomo imeli v bodoče raznašalci še veliko dela, da ga bomo ponesli vsaj približno vsem. V čast nam bo!

Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1

Nekaj izdelkov, ki so nastali v popoldanskih delavnicah
Foto: Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1

LMB letos peš v Zreče

Tudi letos se je v mariborski prestolnici odvijal sprejem LMB in tudi tokrat smo pri sv. maši sodelovali popotniki in popotnice iz Zreč. Zvonovi so zapeli in sv. maša se je pričela. Pričakovanje se je stopnjevalo, vrhunec pa je bil dosežen, ko smo ob vhodu cerkve zagledali majhen plamenček – Luč miru iz Betlehema. Po maši je sledil spreved skozi trg do odra, kjer je mlada glasbena skupina ogrela premražene obiskovalce. Tisti najbolj zmrznjeni pa so pomoč poiskali pri velikih loncih čaja. Po skoraj enournem nastopu skupine je prišel čas za naš izziv. PP smo se namreč letos odločili, da bomo LMB nesli peš čez Pohorje. Na pot smo se odpravili okrog 23. ure iz Areha. Noč je bila mirna in kristalno jasna. Snega je bilo do kolen, vendar nas čevlji niso pustili na cedilu. Tem za pogovor ni zmanjkalo, lakote, žeje in mraza pa nismo čutili. Zrak je bil nabit le s pozitivno energijo in pravim skavtskim duhom, mir pa smo tako rekoč nosili s seboj. Našo pot smo zaključili s sprejemom LMB v farni cerkvi ob 9. uri. Ker pa vse vas zagotovo zanima odgovor na vprašanje, zakaj smo šli na pot, vam ga ponujam: Mladi zagreti skavti smo, radi imamo izzive in vse, kar je novega ter razburljivega. Pohod je zagotovo zajemal vse to. Je pa res, da brez lučke in njenega globljega sporočila pot ne bi imela pravega pomena in postala bi vsakdanja.

Veronika Podgrajšek, Urna lisica, Zreče 1

PULOVER LJUBEZNI

Skavti smo mladinska organizacija, ki se trudi celostno vzgajati mlade k odgovornemu državljanstvu in pomoči bližnjemu. V celostno vzgojo sodi tudi glasba, če pa ta glasba s pozitivno energijo povezuje kulture in ljudi, bi jo morali mladi razširjenih obzorij tudi poznati.

V sredo, 11.12.2002, se je v ljubljanskem klubu Triglav zgodila tiskovna konferenca skupine Terra Folk, kjer je bila predstavljena nova zgoščenka Pulover Ljubezni – Jumper of Love z nosilno skladbo Džemper ljubavi. Album je bil v živo posnet na petih različnih odrih v Sloveniji in vsebuje preko 64 minut multikulturne glasbe.

Skupina si je pridobila stalno občinstvo in to ne zaradi postavnosti svojih članov, temveč zaradi glasbe, ki zveni v živo še boljše kot z zgoščenke, saj pesmi niso niti dvakrat enake. Terra Folk skrbi za nenehno izpoved melodije in ne za njeno interpretacijo. Z vstopom v Evropsko unijo grozi kulturam zlitje v nerazpoznavno gmoto monotonosti, Terra Folk pa so nam dokazali, da ravno zlitje različnih glasbenih slogov prinaša pestrost.

Poročilo akademije

V soboto, 30. 11., smo v dvorani škofijske klasične gimnazije praznovali 80-letnico začetka skavtstva v Sloveniji. Skupaj z dvema predvojnima skavtoma in planinko smo se spomnili **vrednot obljube**, ki nam jih je predal ustanovitelj skavtov Robert Baden Powell. Te delajo skavtsko gibanje veliko in večno. Praznovanje so pripravili skavti iz Homca, volčiči iz Komende, izvidniki iz Ljubljane in popotniki iz Slovenske Bistrice. Uro in pol smo dihali kot eno in ustvarjali tisto, česar ne more doživeti tisti, ki se ni s skavtsko obljubo zavezal skavtom za vedno. Lahko bi bili naši dedki in babice, a so nam še vedno bratje in sestre in ti so na najhujše življenjske preizkušnje, tudi vojna taborišča, odgovorili s skavtstvom. Posredovali so jasno sporočilo: **skavtsko gibanje ne vzgaja samo dobrih ljudi in ponosnih članov človeške družbe, ampak nauči preživeti.**

Ponosni smo na vse skavte in goste, ki so se odzvali našemu povabilu, še posebej pa na sorodno taborniško organizacijo, ki letos praznuje 50 let in ki je v spremenjenih razmerah leta 1990 sprejela načela Baden Powella, **tistega, ki so ga tako spoštovali nekateri taborniški ustanovitelji, predvsem predvojni skavt Pavel Kunaver.**

Avtor: ???

»RUDNIK ZLATA« V TOLMINU

SVETI TRIJE KRALJI V TOLMINU

Da tudi v Tolminu nismo zaspali, smo dokazala črnobilka dekleta (Tolminski noviciat), ki smo se odločila za akcijo služenja v obliki prinašanja blagoslova in miru na domove Tolmina. Vanjo smo vključila celoten Steg tminskih gamsov. 7 skupin se je v nedeljo, 5. 1. 2003, kljub mrazu navdušeno podalo k osamljenim, bolnim, invalidom, mladim družinam in staršem skavtov. Navdušenje, sreča, solze, veselje, pa tudi zaprta vrata – vse to je doživela naša pesem in besede blagoslova. Na koncu smo se oglasili tudi preko radijskih valov radia Alpski val in s tem našo poslanico prenesli tudi na vse, ki jih nismo mogli obiskati.

Za vse vas se iz Tolmina oglašča Tminski noviciat.

*Da ne bo pomote: nismo prinašali Au-ja, ampak nekaj, kar človeka veliko bolj bogati. S tem smo letos začeli konati rudnik, ki vedno daje in se nikdar ne izčrpa.

Drzni december

Prijazni poštni uslužbenci raznašajo naokoli tisoče in tisoče pisemskih ovojnic s prelepimi željami. Babice in dedki zavijajo darila za svoje vnučke. V nakupovalnih središčih vladajo izredne razmere, bije se krvavi boj za proste vozičke. Jedrska elektrarna Krško deluje s polno paro. Naša mesta so okrašena s tisoči majhnih lučk. In kaj je počel klan Drznih skovikov v mesecu decembru? Veselo decembrsko vzdušje se je prikradlo med nas v sredini novembra. Risanje voščilnic za naše prijazne sponzorje. Drugo dejanje genialne zasnove veselega decembra je bila izdelava figuric za čisto prave jaslice iz slanega testa. Recept je povsem enostaven: malo moke, enako soli in vode po občutku. Z naštetimi sestavinami se igrate toliko časa, dokler v rokah nimate velike kepe dobro pregnetenega testa. Sledilo je nekaj veselja in že je tu nastal angelček, tam Marija, v zadnjem kotu skavtske sobe pastirček, v naših mislih pa smo se že igrali z ovčkami.

Drugo soboto v decembru smo izkoristili za skupno služenje. Zelo učena beseda, ki dejansko pomeni štiri ure čiste zabave. Za ogrevanje smo z nalepkami opremili vse svečke za Luč miru iz Betlehema. Skavtska hiša pa že ne bo brez jaslic, smo sklenili in se vrgli na delo. Tri, dva, ena bilo je storjeno in napravljeno.

Luč miru iz Betlehema nas je sosedsko povezala. Obe skavtski skupini in taborniki v vlogi opazovalca smo pripravili sprejem na Mestnem trgu. Program je trajal kulturne pol ure. V počastitev mednarodnega leta gora smo se Drzni skoviki odpravili še na Lubnik. Uspelo nam je prinesiti plamen do vrha, zaradi ugodnih vremenskih razmer (beri močan veter) smo trem uram hoje dodali še dve.

Zadnje dejanje se je zgodilo seveda na silvestrovo. Tega večera smo se zopet našli skupaj in praznovali dolgo v jutro. Skavtska hiša je bila center dogajanja. Za začetek nas je obiskal Skavtski Mraz in nam prinesel prelepa darila. Ob polnoči ogled ognjemeta, sprehod po mestnem jedru, skok do gradu in nazaj v hišo na spanje.

Tako se je začel januar. Po domače mesec razprodaj. Kaj se je dogajalo v naši skavtski skupini, pa v kakšnem izmed naslednjih člankov.

Mitja Bertoncej, Domiselni skovik, Škofja Loka 2

“Verjameš v čudeže?”

“Da!”

“Da? Si že videl kakšnega?”

“Čudež? Da.”

“Katerega pa?”

“Tebe”

“Jaz čudež?”

“Brez dvoma!”

“Dihaš, imaš nežno in toplo kožo. Tvoje srce nenehno dela. Vidiš, slišiš. Poješ.

Ješ. Stokaš. Jočeš. Ljubiš...”

“Ooo... Vse to?”

SVETI MIKLAVŽ NA POTI SLUŽENJA

(IZHOD TMINskega IN IDRSKEGA NOVICIATA)

6. decembra smo se tri črnbiliska dekleta (kar pomeni, da smo rojene leta 1986) z voditeljema odpravile v Otalež novim dogodivščinam naproti. Po prijetnem pitju čajčka s piškoti sta nas Tanja in Florjan napotila v mrzlo, temno in deževno noč. Med potjo smo srečale štiri nepoznane skavte, a smo kmalu ugotovile, da so to še dve črnbilski dekleti in dva črnbiliska fanta iz idrijskega noviciata. Skupaj smo se odpravili v župnišče, kjer smo imeli zabavni večer. Potem NAJ BI šli spat, a sta se debata in igranje taroka zavlekla pozno v noč. Ker je pri taroku manjkala 13-ica (nesrečna številka), smo se razveselili, da se nam na tem srečanju ne bo zgodilo nič nesrečnega. A se nam je! Voditelji so nas prišli buditi ob 5^h: »kao, da je pršu Miklavž«! In kaj smo dobili? Sestavine za torto, ki smo jo morali takoj tudi narediti. Moramo priznati, da ima ta Miklavž res smisel za humor ☺. Nato smo bili deležni še nekaj uric spanja, sledil je zajtrk in kviz. Ker smo noviciatarji na služenju, smo se odločili, da našo torto iz srca podarimo osamljeni vaščanki Otaleža, ki potem kar ni vedela, kako bi se nam oddolžila. Po kosilu, ki je bilo zeloooo popoprano, smo se razšli v upanju, da se bomo unikatni črnbilski noviciatarji še kdaj srečali.

Ob tej priliki prav lepo pozdravljamo IDRIJSKI NOVICIAT in upamo, da na naše ponovno srečanje še niso pozabili!

Jana Podgornik, Smejoči kenguru, Tolmin 1

Banka podatkov - zakladnica znanja voditeljev veje PP

»Vem kaj bi v svoji skupini rad dosegel, pa ne vem na kakšen način. Lahko bi naredil nekaj takega kot lani, a to ni več izvirno ...« Si tudi ti voditelj PP s podobnimi težavami. Predstavljamo ti nekaj, kar ti bo morda pomagalo.

Zadnjih nekaj državnih srečanj so se pojavljali predlogi o tem, da bi bilo koristno zbrati znanje in izkušnje voditeljev veje PP in jih objaviti na enem mestu, dostopnem za vse voditelje PP. Zato smo se v tropu PP v letošnjem letu poprijeli za delo in naredili bazo na internetu - imenovano Banka podatkov.

Dostopna je samo skavtskim voditeljem, vanjo pa je mogoče vstopiti z domače strani veje PP (<http://veja-pp.skavt.net>). Podatki, shranjeni v njej, so razdeljeni in razdeljeni v rubrike »načrti srečanj«, »letni načrti in načrti projektov«, »duhovnost«, »igre«, »poti potovalnih taborov« in »poročila delavnic preteklih državnih srečanj voditeljev«. Rubrika »oglasna deska« pa omogoča objavo vprašanj, predlogov, kritik ipd., namenjenih vsem voditeljem veje PP.

Banka podatkov lahko služi voditeljem kot koristen pripomoček pri iskanju idej, ko pri načrtovanju že poznajo namen in cilje, išče pa še idejo o dejavnosti, s katero bi to dosegel. Njen problem ostaja le še, da je v njej doslej zbrano še relativno majhno število prispevkov.

Trop PP je svoj del dolžnosti s postavitvijo Banke podatkov in objavo svojih prispevkov svoj del opravil, sedaj pa je vrsta na vseh vas, voditelji PP, da prispevate svoje izkušnje in s tem prispevate k temu, da bo ta baza resnično postala zakladnica znanja vseh voditeljev PP.

Prispevke za Banko podatkov lahko pošljete na naslov: simon.mlekuz@skavt.net.

Simon Mlekuž, Bistri medved, Tolmin 1

VZEMI SI ČAS- OD VAS ZA NAS!

Tako je. V novem letu vas čaka na mednarodnih straneh nekaj sprememb. Za njih smo se odločili, ker želimo, da bi naše strani še bolj brali (oz. tisti, ki jih do sedaj niste, da bi jih začeli). Rubrika **HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI** bo pisana na kožo vsem, ki imate radi potopise s potovanj. Vsi tisti torej, ki ste obiskali kakšno tujo deželo in skrbno skrivate svoje dnevniks s potovanj, sedaj je čas da jih vzamete na plan (pa še rima se). Z veseljem jih bomo objavili v tej rubriki.

Druge rubrike **K.I.E MEDO-ta ŽUI I** je namenjena vašim

NOVO LETO. NOV MESEC. NOV TEDEN. NOV DAN. NOV SKAVTIČ.

In tudi jaz sem nova. Sem Ester, odrasla skavtinja iz bratovščine Fužine, članica ZBOKSS-a, skavtinja (trenutno še) brez skavtskega imena, ena starejša gospa s čudnim imenom, ki sploh noče biti gospa, ampak samo Ester. In zadolžili so me, da bom skrbela za to, da bodo novice iz vrst odraslih skavtov »zagledale luč sveta« tudi v SKAVTIČU.

Ker je bratovščin odraslih skavtov že veliko (menda že 15), ker se v bratovščinah ogromno dogaja, mislim, da sploh ne bi smel biti problem v vsakem SKAVTIČU napolniti 3 strani, ki so nam dodeljene. Ampak ja, za to potrebujem vašo pomoč. In prosim za to pomoč. Vse bratovščine. Vsako posebej. In vsakega odraslega skavta posebej.

Napišite, kaj se dogaja v vaši bratovščini, kje ste bili za praznike, kaj ste delali, kje ste se potepali, kako doživljate odraslo skavtstvo, kako vas spremlja in napolnjuje skavtski duh in kakšni so načrti za vašo odraslo skavtsko prihodnost.

Če imate slikice o vsem tem, jih pošljite, da vas ne bomo samo brali, ampak tudi gledali in spoznali.

Za vse informacije in dodatne začetne spodbude sem vam na razpolago na telefonu 01 540 94 92 (doma), na mobiju 031 786 542 in na E-mailu: ester.srdarev@skavt.net.

In ker pravijo, da voščila in dobre želje veljajo še ves mesec, mi dovolite, da zaželim vsem tole:

**NAJ VAM NOVO LETO PRINESE VELIKO ŠIROKIH
OBJEMOV,
SONČNIH SPREJEMOV,
TOPLIH OBČUTKOV IN RAZIGRANIH TRENUTKOV,
SPONTANIH DEJANJ IN SLADKIH SPOZNANJ.**

Vse to želim tudi sebi, pa še to, da bi.....ja, da bi dobila od vas veliko dobrih, prijaznih, veselih, simpatičnih in zanimivih člankov.

Skavtski pozdrav vsem in srečno pot v novo skavtsko leto!

Ester Srdarev, BOKSS, Lj.-Fužine

vprašanjem, kritikam, pohvalam v zvezi s skavtsko mednarodno dejavnostjo. Na vaša vprašanja bodo odgovarjali člani tropa Medo.

Vaše prispevke nam lahko pošljete na naslov: ZSKSS, Za MEDO, Metelkova 1, Ljubljana ali na email: polona.jarc@skavt.net.

Polona Jarc, Hitra srna, LJ 4

KAJ PA JE TO? → Projekt
– IZZIV, ki ga letos
pripravljamo bistriški PP.

KJE? → Okolica Slovenske
Bistrice.

KDAJ? → 15.-17. avgust
2003

ZA KOGA? → Za PP iz vse

Slovenije.

KAJ LAHKO PRIČAKUJETE? → Druženje, zabavo, igre,
delavnice, blato (proga preživetja), nočne dogodivščine,
petje, nova prijateljstva, nove ljubezni, klepet pod šotori,
prepevanje na ves glas, Zvezdarjado ...

KJE IZVEM VEČ? → e-mail: tusemorszbudit@skavt.net
→ Natalija: 031/489-799

IZOBRAŽEVANJE "VODITELJ" PONOVNO!

Zaradi velikega zanimanja ponovno razpisujemo
izobraževanje »Voditelj«. Prvega izobraževanja
se je udeležilo 20 odraslih skavtov. Bili smo zelo
zadovoljni. Izobraževanje bo 22. marca 2003 od
9h do 18h v župnijskem domu v Štepanji vasi,
Mekinčeva ulica 3, Ljubljana.

Prijavite se lahko do 15.3.2003:

· po pošti na naslov: Aleš Čerin, Ob potoku 31,
1000 Ljubljana

· po elektronski pošti: ales.cerin@skavt.net

· po telefonu: 01 5425 804

Toplo vabljeni vsi voditelji, njihovi pomočniki in
vsi, ki vas vodenje zanima.

**Aleš Čerin – Vzdržljivi medved,
Lj-Štepanja vas**

Uredništvo

Berkmandlc 2003

Steg Sončnih rudnikov je letos 1. februarja v idrijski
modri dvorani že četrty zaporedoma organiziral skavtski
košarkarski turnir. Šestnajst fantovskih in enajst dekliških
ekip iz Brezovice, Nove Gorice, Vrhnike, Ljubljane (3 in 4),
Slovenske Bistrice, Cerknega, Spodnje Idrije (RKJ), Trsta,
Maribora, Breznice, Zagorja, Postojne ter Ajdovščine se
je pomerilo na več kot štiridesetih tekmah. Dogajanje
so popestrile tudi dresi in maskote posameznih ekip,
tekmovanje za naziv t'Ostrostrelca turnirja ter skavtinje iz

SPLETNA STRAN STEGA KOMENDA 1

Komendčani smo se ponovno usedli za računalnik. Po
sušnem obdobju na naši spletni strani smo sedaj le-to
popolnoma preuredili. In kaj na njej vse najdeš? Kot prvo
lahko izveš, kakšno barvo rutke imamo, kratko in jedrnat
zgodovino našega stega, geografski in zgodovinski opis
našega kraja, ogledaš si lahko slike iz preteklih let in
seveda tudi iz letošnjega skavtskega leta, prebereš kaj
se v stegu dogaja ipd. Če si voditelj, ti bo zelo prav prišla
rubrika „kontakti“, v kateri najdeš vse potrebne informacije
o voditeljih in kako kontaktirati z njimi. Poleg vsega tega
pa smo pred kratkim vspostavili FORUM. To je nekakšna
klepetalnica preko računalnika. Ker je zadeva še sveža,
si lepo povabljen, da ga obiščeš in deliš svoja mnenja,
vprašanja ali težave z ostalimi. Seveda vse to poteka
anonimno. Želim ti veliko zabave ob brskanju po naši
spletni strani.

P.S.

Ko boš prečesal celotno stran, se preizkusi v kratkem
kvizu in ugotovi, če si CAR ali nisi!!

Borut Resnik, Svoje glavi sokol, Komenda 1

POZOR, POZOR!!!

Vsi ki že pišete in tisti, ki še boste pisali članke
za Skavtiča, bi vas lepo prosila, da pišete v
pisavi Arial in velikosti 11. Prosila bi vas tudi,
da pod članek napišete svoj ime in priimek,
skavtsko ime, steg, ter da ga oddate do
dogovorjenega roka. S tem bi nam zelo olajšali
delo, saj se kar nekaj časa zgubi, pri iskanju
teh informacij, poleg tega pa bi Skavtič lahko
izšel pravočasno. Rok za oddajo člankov za
naslednji Skavtič je 5.marec, izšel pa naj bi
5.aprila. NAJLEPŠE pa se ZAHVALJUJEM
vsem, ki prispevate članke in tako oblikujete
Skavtiča.

Komende v dveh plesnih točkah. Vsi sodelujoči pa tudi
navijači in gledalci so lahko sodelovali v nagradnih igrah.
Vas že muči radovednost in bi želeli izvedeti še kaj več
o dogajanju? Potem se odpravite na spletne strani <http://berkmandlc.skavt.net/> ali pa počakajte do naslednje
številke Skavtiča.

Mica Kovačič, Eksperimentalna štoriklja, Idrija 1

BODITE HVALEŽNI ZA
NASVETE IN NE ZA
POHVALE,

DAROVANO KISLO
JABOLKO NAJ TI BO
SLADKO. (LETON)

KDOR POZNA
SVOJE MEJE,
JE ŽE NA POL
MODEL (GALS
WORTHY)

KDOR BER,
DOSTI
VE; KDOR
OPAZUJE, PA
VČASIH ŠE
VEČ. (DUMAS,
SIN)

OSEL GRE SAMO
ENKRAT NA
LED. TOREJ MI
NISMO OSLI. (P.
ABRAM)

KAKOR SE
OBRNRŠ,
VEDNO JE NOS
SPREDAJ.

DARILA
LJUDJE
POZABIJO,
DOBROTE
NIKDAJ

MIRNA ODLOČNOST
RAZVOZLJA VSAK VOZEL.
(H. MACMILLIAN)

VSAK DAN JE ZA
NEKATERE VČERAJ,
ZA DRUGE JUTRI,
LE ZA REDKE LJUDI
- DANES.

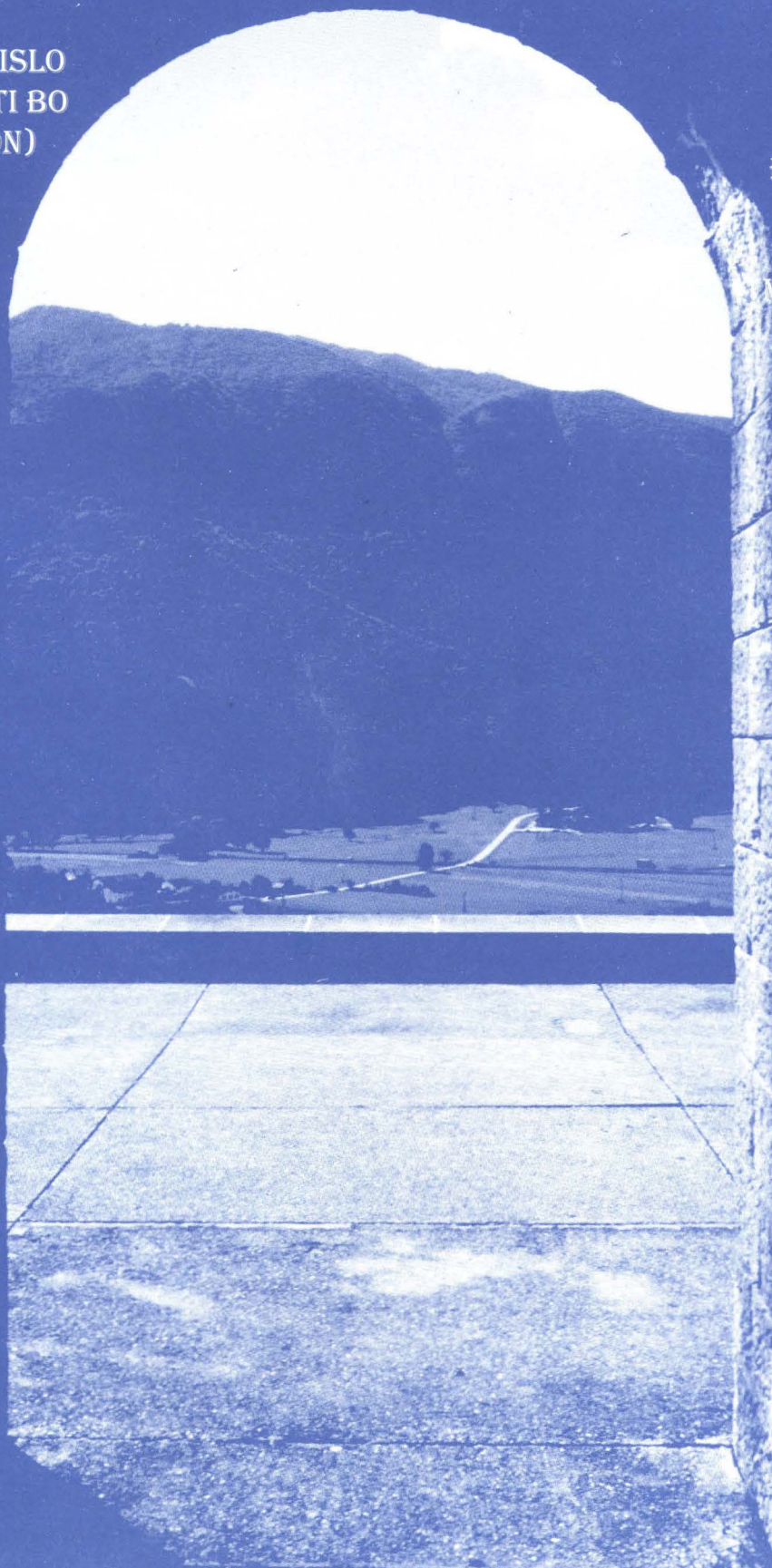
BOLJŠA ŽLICA
SOKA V MIRU,
KAKOR POLNA
MIZA V PREPIRU.

KDOR HODI
POČASI, HODI
VARNO, KDOR
HODI VARNO,
PRIDE DALEČ.

ČLOVEK JE
SREČEN, ČE
JE PRISILJEN
DELATI,
KAR DELA
NAJRAJŠI.

ČIMVEČ DAJEŠ,
TEMVEČ IMAŠ.
(LAO-CE)

ŽIVLJENJE
NAS NAREDI
MEHKE, KJER
SMO TRDI, IN
TRDE, KJER
SMO MEHKI.

DVE KRAVI SE SPREHAJATA PO CESTI.
PRVA REČE: MUUU.
DRUGA PA: Z JEZIKA SI MI VZELA.

MIHA PRAVI BRATU: VSAKO NOČ SE ZBUJAM ZARADI
LASTNEGA SMRČANJA.
-PA LEZI V DRUGO SOBO.

DVA OČETA SE SREČATA.
-KAKO GRE VAŠEMU MIHCU V ŠOLI?
-MALO BOLJE, AMPAK NA RODITELJSKIH
SESTANKIH SE ŠE VEDNO PREDSTAVLJAM KOT
NJEVOV STRIC.

DVE ŠTORKLJI SEDITA NA VEJI IN SE DOLGOČASITA.
MIMO SE PRIPELJE REAKTIVEC IN PRVA PRAVI:
- UAU, POGLEJ KAKO JE HITER! DRUGA JO PA
HITRO ZAVRNE: - TUDI TI BI BILA TAKO HITRA, ČE
BI TI RIT GORELA!

FIZIKA
UČITELJ VPRAŠA:
"KAKO TOPLOTA IN MRAZ VPLIVATA NA
RAZTEZANJE IN KRČENJE?"
JANEZEK ODGOVORI:
"POLETI, KO JE TOPLO, SO DNEVI DALJŠI;
POZIMI, KO PA JE MRAZ, PA SO DNEVI KRAJŠI."

JANEZEK
GRE JANEZEK NA TRG, KER SI HOČE KUPITI
PAPAGAJČKA. ŽE MESECE SANJA O NJEM KAKO BI GA
IMEL.
JANEZEK: A TALE KEJ GOVORI ?
PRODAJALKA: JA SEVEDA, ZATO JE PA TAKO DRAG.
JANEZEK KUPI IN GA PRINESE DOMOV, A PAPAGAJ JE
TIHO MESECE IN MESECE. JANEZEK SE EN DAN ODLOČI,
DA GA BO NAUČIL VSAJ BESEDICO HALO. TAKO ZAČNE
PONAVLJAT PAPAGAJU PRED KLETKO: HALO, HALO,
HALO. PAPAGAJ PA REČE: JE ŽE ZASEDENO.

RAČUNALNIŠKI

KAKŠNA JE RAZLIKA MED BILLOM
GATESOM IN BOGOM?
BOG SE NE RAZGLAŠA ZA BILLA GATESA!

INTEL
INTEL INSIDE - IDIOT OUTSIDE !

WHO IS GENERAL ERROR, AND
WHY IS HE READING MY DISC?

-BABICA, ALI TI KUPIM
TORTICO?
-NE, NI TREBA.
-NO, SEDAJ ME PA ŠE TI
VPRAŠAJ.

-DOBER DAN, FANTEK, ALI JE OČE DOMA?
-NI GA.
-KJE PA JE?
-NE VE., GA GREM VPRAŠAT.

-„NEJC, TAKOJ DOMOV!“ REČE
MAMA.
-“NE ŠE, IGRAMO SE KAVBOJCE IN
INDIJANCE.” PROSI NEJC.
-“PUSTI SE USTRELIT IN PRIDI
GOR. KOSILO JE ŽE NA MIZI!” JE
ODLOČNA MAMA.

SE PELJE KMET NA VOZU S
KONJSKO VPREGO. PA PRAVI
KMET: "UH, KAKO MI JE
DANES VROČE...!" OGLASI SE
KONJ: "MENI TUDI !" KMET
SE ZAČUDI: "O, NISEM ŠE
SLIŠAL KONJA GOVORITI !!"
PA PRAVI VOZ: "JAZ TUDI ŠE
NE!"

OČE SPRAŠUJE JANEZKA KAKO JE BILO
V ŠOLI IN TA MU ODGOVORI:
"REKLI SO, ČE BI BILI VSI TAKŠNI KOT
JAZ BI ŠOLO KAR ZAPRLI!"

NAJBOLJŠA KOMPRESIJA
DATOTEK V DOS-U SE DOSEŽE Z
UKAZOM: DEL *.* TO ZAGOTAVLJA
100% KOMPRESIJO DATOTEK.

ZAKAJ SO RAČUNALNIŠKI
PROGRAMERJI VEČINOMA MOŠKI?
ODG: KER SE ŽENSKES BOJIJO MIŠKI!

-IN KAKO SI TI SPOZNAL SVOJO ŽENO?
-SPLET NESREČNIH OKOLIŠČIN IN NESPORAZUMA.
POŽVIŽGAL SEM TAKSIJU,
ONA PA SE JE OBRNILA.

SE POGOVARJATA BULDOG IN NEMŠKI
OVČAR. NEMŠKI OVČAR JE ZAPRT NA
BALKONU V DRUGEM NADSTROPJU. BULDOG
GA VABI NA DVORIŠČE: - PRIDI DOL, NO!
- NE MOREM! - ZAKAJ PA NE? - ZAPRT SEM
NA BALKONU! - PA SKOČI! - O, TO PA NE!
- ZAKAJ? - ZATO, KER NOČEM IMETI TAKO
POTLAČENEGA NOSA KOT TII!!

INDIJANCI SO ŠLI VPRAŠAT VRAČA: »KAKŠNA ZIMA
BO LETOS?« VRAČ JE ODGOVORIL: »HUDA ZIMA BO,
POJDITE SEKAT DRVA.« INDIJANCI SO ŠLI IN CEL
MESEC SEKALI DRVA. POTEM SO SPET VPRAŠALI
VRAČA: »ALI BO DOVOLJ DRV?« VRAČ PA JE REKEL:
»ŠE EN MESEC SEKAJTE DRVA, HUDA ZIMA BO!«
INDIJANCI SO ŠLI IN ŠE EN MESEC SEKALI DRVA.
PA SE VRAČ PRESTRAŠI, DA SPLOH NE BO TAKE
ZIME, KOT JO JE NAPOVEDAL, ZATO JE KLICAL NA
METEOROLOŠKI ZAVOD IN VPRAŠAL, KAKŠNA BO
ZIMA. ODGOVORIL MU: »HUDA ZIMA BO, HUDA!
INDIJANCI ŽE DVA MESECA DRVA SEKAJO!!!«

JE ŠEL GANGSTERJEV SIN DELAT MATURO. PA PRIDE
NAZAJ, IN VSI GA SPRAŠUJEJO KAKO JE BILO. PA JE
DEJAL: "ODLIČNO! TRI URE SO ME TRIJE SPRAŠEVALI,
PA JIM NISEM NIČESAR PAVEDAL !"

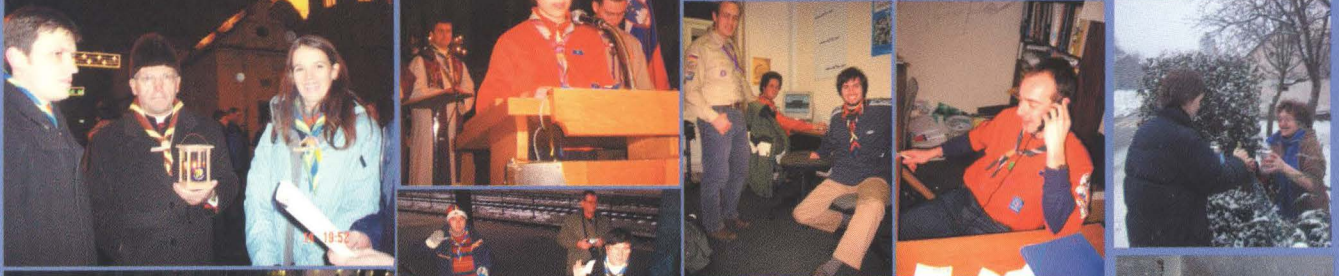
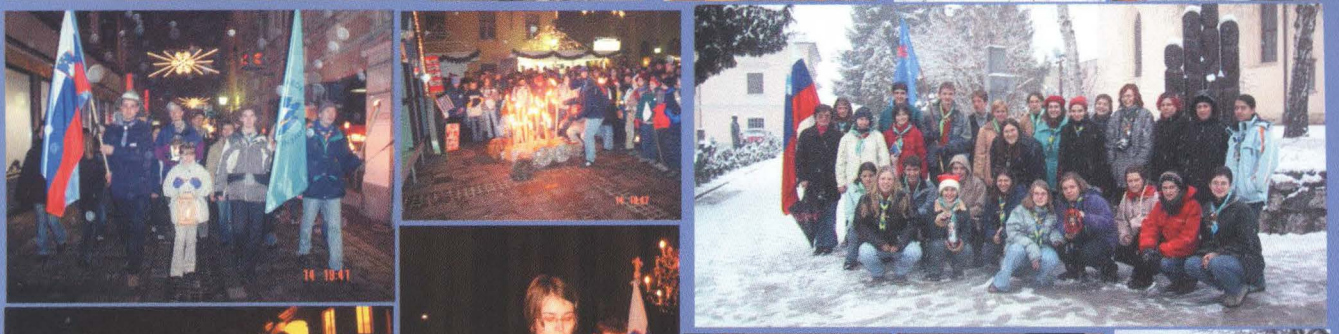
ZAJČEK PRIDE V TRGOVINO IN PRI PULTU ZA KRUH
VPRAŠA: "ALI IMATE 100 ŽEMELJ?"
PRODAJALKA: "NE, 100 JIH PA ŽAL NIMAMO." ZAJČEK
SE OBRNE IN ODIDE. NASLEDNJI DAN PRIDE SPET
Z ISTIM VPRAŠANJEM IN DOBI ISTI ODGOVOR TER
ENAKO ŠE NEKAJ DNI ZAPOREDOMA. NEKEGA DNE
PRODAJALKA NAROČI 100 ŽEMELJ IN PRIČAKUJE
ZAJČKA. TA RES PRIDE IN VPRAŠA: "ALI IMATE 100
ŽEMELJ?"
PRODAJALKA VSA VESELA ODVRNE: "JA, DANES JIH PA
IMAMO!"
ZAJČEK: "JA, TOLIKO JIH BOSTE PA ZELO TEŽKO
PRODALI!"

Maja Bertoncelj, Eko vidra, Domžale 1
Darja Stele, Vsestranska sova. Komenda 1

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA 2003

Foto: Gašper Furman, Vztrajni merjasec, Lj.4; Matjaž Malcžič, Pozorni menvel, BOKSS, Štep vas; Katja Rutar, Leteča Lastovka, BOKSS Ilir. Bistirica.; Mare Škofca, Temperamentni orel, Krenj 1; Jože Cornik

PRI MARIJI SNEŽNI

(za Božič 2002)

Kapelica napol zasuta v snegu,
nas vabi v mirni svoj objem.
K Mariji Snežni pod Očakom
zdaj končno jaz priromal sem

Ko 'krog vogalov tulijo vetrovi,
nad hribi še kraljuje noč,
stoji Triglav odet v belino,
le luna nanj razliva sij.

Za nizkimi oblaki proti jugu
prebujati začne se dneva luč
trenutek še, zapisan v večnost
in vrh za vrhom zažari.

Zahvaljen bodi Stvarnik za lepote,
ki tukaj uzreti more jih oko.
Slovenija, res raj si pod Triglavom,
ponosen bod' Sloven'c na to.

Matjaž Maležič

